

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 24. Oktober 1940.

120. Stück.

Preis: K 3.20.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 24. října 1940.

Cena: K 3.20.

Částka 120.

Inhalt: (379—381.) 379. Verordnung, womit einige Fragen des Ersatzes von Dienstaussagen der Protektoratsbediensteten und der Lehrer an Volksschulen, insbesondere bei Dienstreisen vorübergehend geregelt werden. — **380.** Verordnung über die Sammlung der Organe und anderer Teile von Tieren zur Erzeugung von Heil- und Nährpräparaten und zu technischen Zwecken sowie über die Erzeugung und Verwendung von Blutplasma. — **381.** Verordnung, womit das Punzierergesetz abgeändert und ergänzt wird.

Obsah: (379.—381.) 379. Nařízení o prozatímní úpravě některých otázek náhrad služebních výloh protektorátních zaměstnanců a učitelů národních škol, jmenovitě při úředních cestách. — **380.** Nařízení o sběru orgánů a jiných částí zvířat k výrobě léčivých a výživných přípravků a k účelům technickým, jakož i o výrobě a používání krevního plasmatu. — **381.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje puncovní zákon.

379.

Regierungsverordnung vom 1. August 1940,

womit einige Fragen des Ersatzes von Dienstaussagen der Protektoratsbediensteten und der Lehrer an Volksschulen, insbesondere bei Dienstreisen vorübergehend geregelt werden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. TEIL.

Eingangsbestimmungen.

§ 1.

Diese Verordnung gilt für Bedienstete, auf die sich die Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1939, Slg. Nr. 102 v. J. 1940, erstreckt.

§ 2.

(1) Die Bestimmungen des § 2 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 gilt auch für die Zwecke dieser Verordnung.

(2) Die Regierung erläßt nach Bedarf mit Kundmachung in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen die Übersicht der Kategorien der unter die einzelnen Gruppen fallenden Bediensteten, gegebenenfalls reiht sie

Vládní nařízení

ze dne 1. srpna 1940

o prozatímní úpravě některých otázek náhrad služebních výloh protektorátních zaměstnanců a učitelů národních škol, jmenovitě při úředních cestách.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 12. prosince 1938, č. 330 Sb.:

ČÁST I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Toto nařízení platí pro zaměstnance, na něž se vztahuje vládní nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 102 z r. 1940 Sb.

§ 2.

(1) Ustanovení § 2 vl. nař. č. 102/1940 Sb. platí i pro účely tohoto nařízení.

(2) Vláda vydá podle potřeby vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení přehled kategorií zaměstnanců spadajících do jednotlivých skupin, pokud se týče zařadí do vyšší skupiny ty kategorie zaměstnanců, jejichž zařazení do

diejenigen Kategorien der Bediensteten, deren Einreihung in die niedrigste Gruppe ihrer Stellung und Bedeutung nicht angemessen wäre, in höhere Gruppen ein.

§ 3.

Die Bestimmungen dieser Verordnung über den Ersatz der Dienstaussagen, namentlich jedoch über deren Höhe, gilt, soweit für gewisse Gruppen von Fällen oder für einen bestimmten Fall

a) nicht niedrigere Ersätze im voraus vereinbart werden,

b) der Bedienstete nicht auf den Ersatz im voraus mittels schriftlicher Erklärung, die unwiderruflich ist, verzichtet,

c) nicht ein pauschalierter oder ein sonstiger Entschädigungsbetrag nach den von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erlassenen Richtlinien eingeführt wird.

§ 4.

(1) Unter dauernder amtlicher (dienstlicher) Wirkungsstätte wird in der Verordnung diejenige politische Gemeinde verstanden, in der sich der Sitz des Amtes, der Amtsstelle, der Anstalt, der Dienststelle, der Arbeitsstätte u. dgl. befindet, bei der der Bedienstete dauernd bestellt (dauernd zugeteilt oder zugewiesen) ist.

(2) Unter Wirkungsstätte, Ausgangsort, Wohnort u. dgl. wird in der Verordnung der gesamte Bereich der politischen Gemeinde verstanden.

(3) Als Ausgangs(End)punkt der Dienstreise wird in der Verordnung der Mittelpunkt des Ortes, um den es sich handelt, angesehen.

(4) Unter Ortsmitte wird in der Verordnung der von der Bezirksbehörde bestimmte Punkt verstanden.

(5) Unter Entfernung wird in der Verordnung die wirkliche Entfernung verstanden, die in Zweifelsfällen genau aus den Amtsbehalten festzustellen ist, und zwar diejenige, die von den wirklichen möglichen Entfernungen in der Natur für die betreffende Reiseart, die der Bedienstete wählen sollte, die kürzeste ist.

Dienstreisen, Substitutionen und zeitweilige Zuteilung im allgemeinen.

§ 5.

(1) Unter Dienstreise wird in der Verordnung die amtliche (dienstliche) Verrichtung einschließlich der Hin- und Rückreise ver-

skupiny nejnížší by nebylo přiměřené jejich postavení a významu.

§ 3.

Ustanovení tohoto nařízení o náhradách služebních výloh, zejména však o jejich výši, platí, pokud pro určité skupiny případů nebo pro určitý případ

a) nebudou předem ujednány náhrady nižší,

b) zaměstnanec se jich předem nevzdá písemným prohlášením, které je neodvolatelné,

c) nebude zavedeno paušální nebo jiné odškodné podle směrnic vydaných ústředním úřadem v dohodě s ministerstvem financí.

§ 4.

(1) Trvalým úředním (služebním) působištem rozumí nařízení politickou obec, v níž je sídlo úřadu, úřadovny, ústavu, služebny, pracoviště a pod., u kterého je zaměstnanec trvale ustanoven (trvale přidělen nebo přikázán).

(2) Působištem, východištěm, bydlištěm a pod. rozumí nařízení celý obvod politické obce.

(3) Za výchozí (konečný) bod úřední cesty pokládá nařízení střed místa, o něž jde.

(4) Středem místa rozumí nařízení bod určený okresním úřadem.

(5) Vzdáleností rozumí nařízení vzdálenost skutečnou, kterou je v pochybnostech přesně zjistiti z úředních pomůcek, a to tu, která ze skutečných možných vzdáleností v přírodě je pro ten který způsob cesty, který měl zaměstnanec zvoliti, nejkratší.

O úředních cestách, substituci a dočasném přidělení všeobecně.

§ 5.

(1) Úřední cestou rozumí nařízení úřední (služební) výkon včetně cesty k němu a zpět, který zaměstnanec podle příkazu (instrukce)

standen, die der Bedienstete gemäß dem Auftrage (der Instruktion), der (die) ihm eigens schriftlich von dem zur Anordnung der Dienstreise berechtigten Amt (Organ) und mit ausdrücklicher Bezeichnung als Auftrag zur Dienstreise (Instruktion für Dienstreisen) erteilt wurde, außerhalb seiner dauernden Wirkungsstätte (des ständigen Wohnortes, Aufenthaltsortes während des Urlaubes, Substitutionsortes oder des Ortes der zeitweiligen Zuteilung) macht.

(2) Ein eigener schriftlicher Auftrag gemäß Absatz 1 ist bei Richtern nicht erforderlich, soweit im Gerichtsverfahren die Dienstreisen ohne besondere Bewilligung gemacht werden können.

(3) Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmen, wann außerdem kein eigener schriftlicher Auftrag zu einer Dienstreise erforderlich ist.

§ 6.

Unter Substitutionen wird in der Verordnung die zeitweilige Dienstausbübung einschließlich der Hin- und Rückreise außerhalb des Ortes der dauernden Wirkungsstätte (des ständigen Wohnortes) des Bediensteten entweder auf einem freigewordenen systemisierten Dienstposten oder auf einem zwar besetzten, jedoch aus irgend einem Grunde (wegen Krankheit, Urlaubs, Suspension u. dgl.) nicht bekleideten Dienstposten verstanden.

§ 7.

Unter zeitweiliger Zuteilung (Zuweisung, Abkommandierung u. dgl. inbegriffen) wird in der Verordnung die zeitweilige Dienstausbübung einschließlich der Hin- und Rückreise außerhalb des Ortes der dauernden Wirkungsstätte (des ständigen Wohnortes) des Bediensteten, die keine Substitution ist, verstanden, und zwar bei einem andern Amte (Dienststelle, Arbeitsstätte u. dgl.) als bei dem (der) der Bedienstete bestellt oder nicht vorübergehend zugeteilt (zugewiesen) ist.

§ 8.

Für Substitutionen und zeitweilige Zuteilungen sowie für Ersätze der Dienstaussagen gelten die Richtlinien, die von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erlassen werden. Die Ersätze der Dienstaussagen bei Substitutionen und zeitweiliger Zuteilung werden bei Richtern besonders festgesetzt.

jemu zvláště písemně daného úřadem (orgánem), oprávněným naříditi úřední cestu, a označeného výslovně jako příkaz k úřední cestě (instrukce o úředních cestách) koná mimo své trvalé působíště (stálé bydliště, místo pobytu o dovolené, místo substituce nebo dočasného přidělení).

(2) Zvláštního písemného příkazu podle odstavce 1 není třeba u soudců, pokud v soudním řízení lze konati úřední cesty bez zvláštního svolení.

(3) Ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí určit, kdy dále není třeba zvláštního písemného příkazu k úřední cestě.

§ 6.

Substitucí rozumí nařízení dočasný výkon služby včetně cesty k němu a zpět mimo místo zaměstnancova trvalého působíště (stálého bydliště) buď na uprázdněném systemizovaném služebním místě nebo na služebním místě sice obsazeném, ale z nějakého důvodu (pro nemoc, dovolenou, suspensi a pod.) nezastávaném.

§ 7.

Dočasným přidělením (v to počítajíc příkázání, odvelení a pod.) rozumí nařízení dočasný výkon služby včetně cesty k němu a zpět mimo místo zaměstnancova trvalého působíště (stálého bydliště), jenž není substitucí, a to u jiného úřadu (služebny, pracoviště a pod.), než u kterého je zaměstnanec ustanoven, nebo nikoliv přechodně přidělen (příkázán).

§ 8.

Pro substituce a dočasná přidělení, jakož i pro náhrady služebních výloh při nich, platí směrnice, které vydá ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí. Náhrady služebních výloh při substitucích a dočasném přidělení u soudců budou stanoveny zvláště.

II. TEIL.

Ersatz der Dienstaussagen bei Dienstreisen.

§ 9.

Bei den Dienstreisen werden in der Verordnung folgende Ersätze der Dienstaussagen unterschieden:

- a) Ersätze der Reisekosten (§§ 11 bis 26),
- b) Diäten und Übernachtungsgeld (§§ 27 bis 37),
- c) pauschalierter Ersatz (§ 38),
- d) Ersätze besonderer Dienstaussagen (§ 39).

§ 10.

Während der Nacht zwischen 22 bis 6 Uhr ist der Bedienstete mit der in einem Kalendertag mehr als eine Stunde nicht übersteigenden Abweichung nicht verpflichtet, die Fahrt (Reise) anzutreten oder sie fortzusetzen, wenn dies die Natur des Dienstes, die Wichtigkeit oder Dringlichkeit der amtlichen (dienstlichen) Verrichtung nicht erfordert oder hierzu kein besonderer Auftrag vorliegt.

Abschnitt A.

Ersätze der Reisekosten.

§ 11.

Unter Reisekostenersatz wird in der Verordnung verstanden:

- a) der Ersatz von Fahrgeld (Personenbeförderungsauslagen) für die Fahrt (Personenbeförderung) des eine Dienstreise in den Ort (die Orte) der Bestimmung, beziehungsweise zurück, unternehmenden Bediensteten,
- b) der Ersatz von Transportkosten (Sachtransportkosten) für den Transport des Gepäcks des in den Ort (die Orte) der Bestimmung, beziehungsweise zurück, reisenden Bediensteten (Gepäckgebühr),
- c) der Ersatz für Schlafwagenbenützung,
- d) Reisegeld,
- e) Begehungsgeld.

§ 12.

(1) Der Reisekostenersatz gebührt nur bei den auf eine Entfernung von mindestens 4 km von der Ortsmitte der dauernden amtlichen Wirkungsstätte des Bediensteten ge-

ČÁST II.

O náhradách služebních výloh při úředních cestách.

§ 9.

Při úředních cestách rozeznává nařízení tyto náhrady služebních výloh:

- a) náhrady cestovních výloh (§§ 11 až 26),
- b) diety a nocležné (§§ 27 až 37),
- c) paušální náhradu (§ 38),
- d) náhrady zvláštních služebních výloh (§ 39).

§ 10.

V době noční mezi 22. až 6. hodinou není zaměstnanec — s odchylkou nepřesahující v jednom kalendářním dnu více než jednu hodinu — povinen nastoupiti jízdu (cestu) nebo v ní pokračovati, nevyžaduje-li toho povaha služby, důležitost nebo naléhavost úředního (služebního) výkonu nebo není-li k tomu zvláštního příkazu.

Oddíl A.

O náhradách cestovních výloh.

§ 11.

Náhradou cestovních výloh rozumí nařízení:

- a) náhradu jízdného (výloh osobní dopravy) za jízdu (osobní dopravu) zaměstnance, konajícího úřední cestu, na místo (místa) určení, pokud se týče zpět,
- b) náhradu přepravného (výloh věcné přepravy) za přepravu zavazadel zaměstnance, konajícího úřední cestu, na místo (místa) určení, pokud se týče zpět (zavazadlovné),
- c) náhradu za použití lůžkového vozu,
- d) cestné,
- e) pochůzné.

§ 12.

(1) Náhrada cestovních výloh přísluší jen při úředních cestách konaných na vzdálenost nejméně 4 km od středu místa zaměstnancova trvalého úředního působistě, po případě od

machten Reisen zu, beziehungsweise von der Mitte des Ortes, von dem die Dienstreise ausgeht; der Reisekostenersatz, mit Ausnahme des Begehungsgeldes, gebührt nicht für die in der politischen Gemeinde gemachten Reisen in der die amtliche (dienstliche) Verrichtung vorgenommen wird, für welche die Dienstreise angeordnet (vorgenommen) wurde.

(2) Bei kleineren Entfernungen kann der Reisekostenersatz nur ganz ausnahmsweise bewilligt werden, wenn es sich um ein dringliches, unaufschiebares und schnelles Einschreiten, wie bei Unglücksfällen und Katastrophen handelt.

§ 13.

(1) Der Reisekostenersatz wird für Reisen nicht zuerkannt, die der Bedienstete nicht unumgänglich aus dienstlichen Gründen machen mußte. Für die Wege zur Verköstigung, von der Verköstigung, zur Übernachtung, von der Übernachtung und dergleichen kann kein Ersatz gewährt werden, es sei denn, daß erwiesenermaßen eine sonstige Besorgung eines solchen unentbehrlichen Bedürfnisses unmöglich war.

(2) Fährt oder geht der Bedienstete aus dem Orte, in dem die amtliche (dienstliche) Verrichtung ausgeübt wird, derentwegen die Amtsreise angeordnet (vorgenommen) wurde, in die dauernde amtliche Wirkungsstätte (vorübergehende amtliche Wirkungsstätte oder in den ständigen Wohnort), so dürfen sich hierdurch weder die Dienstkostenersätze erhöhen noch die Dauer der Amtsreise verlängern oder der Dienst oder der Zweck der Dienstreise Einbuße erleiden.

§ 14.

Fahrgeldersätze bei Dienstreisen.

(1) Bei Dienstreisen wird, wenn die Anspruchsbedingungen gegeben sind, das Fahrgeld für ein öffentliches Massentransportmittel ersetzt, und zwar soweit hierbei Klassen unterschieden werden,

bei Bediensteten der Gruppen	höchstens für die Klasse bei	
	Land- Fahrzeugen	Wasser- Fahrzeugen
A und B	I	I
C und D	II	I
E und F	III	II

středu místa, z něhož úřední cesta vychází; náhrada cestovních výloh, vyjímajíc pochůzné, nepřísluší za cesty konané v politické obci, v níž se koná úřední (služební) výkon, pro nějž byla úřední cesta nařízena (předsevzata).

(2) Při menších vzdálenostech může býti náhrada cestovních výloh povolena jen zcela výjimečně, jde-li o nutné bezodkladné a rychlé zakročení jako při neštěstích a pohromách.

§ 13.

(1) Náhrada cestovních výloh se nepřiznává za cesty, jež zaměstnanec nemusel nevyhnutelně konati z příčin služebních. Nelze poskytovat náhradu za cesty ke stravování, od stravování, na nocleh, z noclehu a podobně, leč by prokazatelně nebylo možno jinak opatřiti takové nezbytné potřeby.

(2) Dojíždkou nebo docházkou zaměstnance z místa, v němž se koná úřední (služební) výkon, pro nějž byla úřední cesta nařízena (předsevzata), do trvalého úředního působistě (do přechodného úředního působistě nebo do stálého bydliště) nesmějí se ani zvýšiti náhrady služebních výloh, ani prodloužiti doba úřední cesty nebo vzniknouti újma službě neb účelu úřední cesty.

§ 14.

O náhradách jízdného při úředních cestách.

(1) Při úředních cestách, jsou-li dány podmínky nároku, hradí se jízdné za veřejný hromadný dopravní prostředek, a to pokud rozlišuje třídy

u zaměstnanců skupin	nejvýše za třídu	
	při pozemních vozidlech	na lodích
A a B	I.	I.
C a D	II.	I.
E a F	III.	II.

(2) Sind der Ausgangs- und der Zielort voneinander

weniger als 50 km entfernt, so wird auch das Fahrgeld für den Personenzug ersetzt,

50 km und mehr entfernt, so wird auch das Fahrgeld für den Eilzug ersetzt,

100 km und mehr entfernt, so wird auch das Fahrgeld für den Schnellzug ersetzt.

(3) Ein Luftfahrzeug kann nur mit Genehmigung des den Bediensteten auf die Amtsreise entsendenden Amtes benützt werden.

§ 15.

Ersatz der Schlafwagengebühr.

Bei einer notwendigen ununterbrochenen Fahrt mittels eines Massentransportmittels während der Nacht kommt dem Bediensteten außer dem Fahrgeld auch die Tarifgebühr für einen Schlafwagenplatz (gegebenenfalls für einen Schiffskabinenplatz) in der Höhe der wirklich nachgewiesenen Zahlung, höchstens jedoch nach der Klasse, nach der das Fahrgeld ersetzt wird, jedoch nur dann zu, wenn die Benützung des Schlafwagens (gegebenenfalls der Schiffskabine) bewilligt wurde und wenn der Schlafwagen (gegebenenfalls die Schiffskabine) während der Nacht wenigstens 4 Stunden lang benützt werden konnte.

§ 16.

Gepäckgeld.

(1) Die Beförderungskosten für die Beförderung des Dienstgepäckes, d. i. der Gegenstände, die für die Amtsverrichtung während der Dienstreise unumgänglich (z. B. Geräte) erforderlich sind und die wegen ihrer Schwere oder ihres großen Umfanges gesondert zur Beförderung aufgegeben werden müssen, werden entsprechend den nachgewiesenen Auslagen im Rahmen der Sätze des öffentlichen Massentransportmittels für Reisegepäck, Eil- oder anderes Frachtgut, gegebenenfalls entsprechend der Bestätigung über die Auslagen für ihre Beförderung auf eine andere Art ersetzt.

(2) Mußte das Dienstgepäck wegen seines Wertes oder seiner Wichtigkeit gegen Verlust, Diebstahl oder Beschädigung während des Transportes versichert werden, so werden außer den Gebühren gemäß Absatz 1 auch die Versicherungsgebühren ersetzt, wenn sie durch die entsprechende Polizze belegt sind.

(2) Je-li výchozí a konečné místo od sebe vzdáleno

méně než 50 km, hradí se i jízdné za osobní vlak,

50 km a více hradí se i jízdné za spěšný vlak,

100 km a více hradí se i jízdné za rychlovlak.

(3) Létadla lze použítí jen se svolením úřadu vysílajícího zaměstnance na úřední cestu.

§ 15.

O náhradě poplatku za lůžkový vůz.

Při nutné nepřetržité jízdě veřejným hromadným dopravním prostředkem v době noční přísluší zaměstnanci kromě jízdného také tarifní poplatek za místo v lůžkovém voze (případně v kabině na lodi) ve výši platby skutečně prokázané, nejvýše však podle třídy, podle níž se hradí jízdné, avšak jen, bylo-li použití lůžkového vozu (případně kabiny na lodi) povoleno, a bylo-li lze použití lůžkového vozu (případně kabiny na lodi) v době noční nejméně 4 hodiny.

§ 16.

O zavazadlovném.

(1) Přepavné za dopravu služebních zavazadel, t. j. předmětů, jichž je pro úřední výkon při úřední cestě nezbytně potřebí (na př. přístrojů) a jež pro svou tíži nebo velký objem musí býti zvlášť podány k dopravě, se hradí podle prokázaného výdaje v mezích sazeb veřejného hromadného dopravního prostředku pro cestovní zavazadla, spěšniny nebo jiné zboží, po případě podle potvrzenky o výlohách za jejich přepravu jiným způsobem.

(2) Bylo-li nutno služební zavazadla pro jejich cenu nebo důležitost pojistiti proti ztrátě, odcizení nebo poškození za dopravy, hradí se kromě poplatků podle odstavce 1 i poplatky pojišťovací, jsou-li doloženy příslušnou pojistkou.

(3) Die Beförderungsgebühr für das persönliche Gepäck, d. i. für die bloß zum persönlichen Bedarf des Bediensteten während der Dauer der Dienstreise bestimmten Gegenstände wird entsprechend den nachgewiesenen Auslagen im Rahmen der einschlägigen Gepäcksätze ersetzt, und zwar bei einer Dienstreise, die länger als 2 Tage dauerte, bis zu einem Gewicht von 30 kg, bei einer Dienstreise, die länger als 10 Tage dauerte, bis zu einem Gewicht von 80 kg.

(4) Macht der Bedienstete aus dem Orte der amtlichen (dienstlichen) Verrichtung, für welche die Dienstreise angeordnet (gemacht) wurde, weitere Dienstreisen und ist er aus amtlichen Gründen genötigt, von einer solchen weiteren Dienstreise in diesen Ort zurückzukehren, so richtet sich das maßgebende Gewicht des persönlichen Gepäcks bei einer solchen Dienstreise nach der Zeit ihrer Dauer; kehrt der Bedienstete in diesen Ort erst nach Beendigung von mehreren solchen weiteren Dienstreisen zurück, so richtet sich das maßgebende Gewicht des persönlichen Gepäcks nach der Gesamtzeit ihrer Dauer.

§ 17.

(1) Gewährt die Transportunternehmung den Bediensteten eine Fahrgeld (Gepäckbeförderungs-, Schlafwagen-, Kabinengebühr)-ermäßigung, so wird nur das entsprechende ermäßigte Fahr (Beförderungs) geld ersetzt.

(2) Desgleichen sind auch andere Ermäßigungen, die der Bedienstete hätte erreichen können (z. B. bei Rück- und Regiefahrkarten, aus Tarifverträgen) zu berücksichtigen. Dasselbe gilt für das Fahrgeld zu besonders ermäßigtem Fahrpreis (Journalistenausweise u. dgl.).

(3) Hat der Bedienstete aus dem Titel seiner amtlichen Stellung eine ständige (auf Namen lautende oder übertragbare) Freifahrkarte oder wurde ihm für eine bestimmte Fahrt eine Freifahrkarte ausgestellt, so gebührt ihm nicht der Ersatz des Fahrpreises, gegebenenfalls der Gepäckbeförderungsgebühr, soweit er sie auf die Freifahrkarte unentgeltlich befördern kann.

§ 18.

(1) Soweit bei Dienstreisen der Bedienstete (sein Gepäck) unentgeltlich auf öffentliche Kosten (mittels Kraftfahrzeuges, Fuhrwerkes, Draisine, Lastzuges, Eisenbahnbau-, Flußregulierungszuges u. dgl.) befördert (transportiert) wurde, steht ihm kein Fahr-

(3) Prepravné za dopravu osobních zavazadel, t. j. předmětů určených jen k osobní potřebě zaměstnancově během úřední cesty, hradí se podle prokázaného výdaje v mezích příslušných zavazadlových sazeb, a to trvala-li úřední cesta déle než 2 dny, do váhy 30 kg, trvala-li déle než 10 dnů, do váhy 80 kg.

(4) Koná-li zaměstnanec z místa úředního (služebního) výkonu, pro nějž byla úřední cesta nařízena (konána), další úřední cesty a je-li ze služebních důvodů nucen vrátiti se z takové další úřední cesty do tohoto místa zpět, řídí se rozhodná váha osobních zavazadel při takové další úřední cestě dobou jejího trvání; vrátí-li se zaměstnanec do tohoto místa teprve po skončení více takových dalších úředních cest, řídí se rozhodná váha osobních zavazadel celkovou dobou jejich trvání.

§ 17.

(1) Poskytuje-li dopravní podnik zaměstnancům slevy jízdného (přepravného za zavazadla, lůžkového poplatku, poplatku za kabinu), hradí se jen příslušné snížené jízdné (přepravné).

(2) Rovněž je přihlížeti i k jiným slevám, jichž zaměstnanec mohl dosáhnouti (na př. ze zpátečních a režijních jízdenek, z tarifních úmluv). Totéž platí o jízdném za obzvlášť snížené ceny (průkazky novinářské a pod.).

(3) Má-li zaměstnanec z titulu svého úředního postavení stálou volnou jízdenku (na jméno nebo přenosnou), nebo byla-li mu pro určitou jízdu vydána volná jízdenka, nepřísluší mu náhrada jízdného, případně přepravného za zavazadlo, pokud je na volnou jízdenku může bezplatně přepravit.

§ 18.

(1) Pokud na úředních cestách byl zaměstnanec dopraven (jeho zavazadla přepravena) zdarma na veřejné útraty (automobilem, povozem, dresinou, nákladním vlakem, vlakem používaným při stavbě železnic, při regulaci řek a pod.), nepřísluší mu náhrada jízdného

(Beförderungs)kostenersatz zu. Der Bedienstete ist verpflichtet, in einem der Natur der einen oder anderen Dienstreise entsprechenden Ausmaße derartige Transportmittel (Gelegenheiten) zu benützen.

(2) Wurden von einer Transportunternehmung, die von der Protektoratsverwaltung oder einem sonstigen öffentlichen Verbandsverwaltung (betrieben) wird, für die Bediensteten, die an Amtshandlungen teilnehmen, deren Auslagen von dieser Transportunternehmung auf ihre Rechnung oder zu Lasten ihrer Abnehmer ersetzt werden, Freifahrkarten der einschlägigen Wagenklasse oder der Wagenklasse, die in einem benützbaren öffentlichen Massentransportmittel eingereiht ist, angeboten, so sind die Bediensteten verpflichtet, sie anzunehmen. Dies gilt sinngemäß auch dann, wenn die Unternehmung dem Bediensteten die Gelegenheit zum unentgeltlichen Transport (zur unentgeltlichen Beförderung) seines Gepäcks gegeben hatte.

§ 19.

(1) Besteht zwischen den Orten, von denen und in die der Bedienstete bei einer Dienstreise reist, keine Verbindung mittels eines öffentlichen Massentransportmittels oder besteht eine solche Verbindung nur teilweise, so wird dem Bediensteten ein Ersatz der angemessenen wirklichen Auslagen für einen sonstigen gegebenenfalls notwendigen Transport aus dem Orte, von dem er reist, in den Ort, in den er reist, oder aus dem Orte, von dem er reist, zu dem Standort des nächsten benützbaren öffentlichen Massentransportmittels und vom Standort eines solchen Transportmittels in den Ort, in den er reist, gewährt.

(2) In begründeten Fällen kann dem Bediensteten ein Ersatz der angemessenen wirklichen Auslagen für die Gepäckbeförderung zum öffentlichen Massentransportmittel und von diesem in den Ort, in den er reist, gewährt werden.

§ 20.

(1) Wurde dem Bediensteten von der Protektoratsverwaltung oder von einem andern öffentlichrechtlichen Subjekt oder einem solchen Organe ein Kraftfahrzeug oder ein anderes Fahrzeug zur Benützung bei der Dienstreise unentgeltlich oder zu Regiekosten leihweise überlassen, so gebührt ihm nur der Ersatz der ihm unter Benützung des Fahrzeuges entstandenen normalen Kosten mit dem allfälligen Ersatz der nachgewiesenen Regiekosten für dessen leihweise Überlas-

(přepravného). Zaměstnanec je povinen v míře odpovídající povaze té které úřední cesty takových dopravních prostředků (příležitostí) použiti.

(2) Byly-li dopravním podnikem, který je spravován (provozován) protektorátní správou nebo jiným veřejným svazkem, pro zaměstnance, kteří se účastní úředních úkonů, jichž výlohy hradí tento dopravní podnik na svůj účet nebo na vrub svých zákazníků, nabídnuty volné jízdenky příslušné vozové třídy nebo vozové třídy, jež je v použitelném veřejném hromadném dopravním prostředku zařaděna, jsou zaměstnanci povinni je přijmouti. To platí obdobně i poskytl-li podnik příležitost bezplatné dopravy (přepravy) zaměstnancových zavazadel.

§ 19.

(1) Není-li mezi místy, odkud a kam zaměstnanec při úřední cestě cestuje, spojení veřejným hromadným dopravním prostředkem nebo je takové spojení jen částečné, poskytne se zaměstnanci náhrada přiměřených skutečných výloh za jinou případně nutnou dopravu z místa, odkud cestuje, do místa, kam cestuje, nebo z místa, odkud cestuje, k stanovišti nejbližšího použitelného veřejného hromadného dopravního prostředku a od stanoviště takového dopravního prostředku do místa, kam cestuje.

(2) V odůvodněných případech může být zaměstnanci poskytnuta náhrada přiměřených skutečných výloh za dopravu zavazadel k veřejnému hromadnému dopravnímu prostředku a od něho na místo, kam cestuje.

§ 20.

(1) Byl-li zaměstnanci protektorátní správou nebo jiným veřejnoprávním subjektem nebo takovým orgánem půjčen automobil nebo jiné vozidlo pro použití při úřední cestě bezplatně nebo za režijní výlohy, přísluší mu jen náhrada normálních výloh s použitím vozidla mu vzniklých s případnou náhradou prokázaných režijních výloh za jeho půjčení, a to, nebyl-li povinen takového prostředku v tom kterém případě použiti, jen pokud ve svém úhrnu nejsou vyšší než výlohy za po-

sung, und zwar wenn er nicht verpflichtet war, ein solches Mittel in dem einen oder anderen Falle zu benützen, nur soweit sie in ihrer Summe nicht höher sind als die Kosten für ein benützbares öffentliches Massentransportmittel oder wenn ein solches Mittel nicht benützt werden könnte, für ein anderes billigstes Transportmittel.

(2) Benützte der Bedienstete aus gewichtigen Gründen die im Absatz 1 erwähnte Möglichkeit nicht, so darf ihm nicht der Ersatz der Reisekosten gewährt werden, die die Kosten, die im Einzelfalle wahrscheinlich gemäß Absatz 1 ersetzt würden, übersteigen.

§ 21.

(1) Benützte der Bedienstete bei der Amtsreise ohne zwingenden Grund ein anderes als ein öffentliches Massentransportmittel, so kann ihm, soweit in dieser Verordnung nichts anderes bestimmt wird, der Ersatz der entstandenen Kosten, höchstens jedoch bis zu dem Betrage gewährt werden, der ihm im Einzelfalle an Fahrgeld für das billigste benützbare öffentliche Massentransportmittel zukäme, beziehungsweise für das Transportmittel, das er zur Fahrt in den Standort eines solchen öffentlichen Massentransportmittels und aus diesem benützen konnte.

(2) Der Ersatz des Fahrgeldes für die Fahrt mittels eines anderen als eines öffentlichen Massentransportmittels nach der erwiesenen wirklichen Höhe gebührt dem Bediensteten, wenn

a) es überhaupt kein öffentliches Massentransportmittel gibt,

b) mit ihm fahrplanmäßig im Hinblick auf den Zweck der Dienstreise der Ort, in dem die Amts(Dienst)handlung vorgenommen werden soll, für die die Dienstreise angeordnet (unternommen) wurde, nicht rechtzeitig erreicht werden kann,

c) die Gesamtauslagen bei der Benützung eines solchen Transportmittels niedriger sind als die Auslagen bei der Benützung des öffentlichen Massentransportmittels.

§ 22.

(1) Die Dienststelle kann dem Bediensteten, soweit dies im Interesse des Dienstes zweckentsprechend erscheint, und wenn dies durch die Berücksichtigung der persönlichen Verhältnisse des Bediensteten nicht gehindert wird, auftragen, bei den Amtsreisen bestimmte Transportmittel zu benützen; sind hierfür

užitelný veřejný hromadný dopravní prostředek nebo, kdyby takového prostředku nebylo lze použít, za nejlevnější dopravní prostředek jiný.

(2) Nepoužil-li zaměstnanec bez vážných důvodů možnosti zmíněné v odstavci 1, nesmí mu býti poskytnuta náhrada cestovních výloh převyšujících výlohy, jež by byly v konkrétním případě pravděpodobně hrazeny podle odstavce 1.

§ 21.

(1) Použil-li zaměstnanec, aniž to bylo nutné, při úřední cestě jiného než veřejného hromadného dopravního prostředku, může mu býti, pokud toto nařízení jinak neustanovuje, poskytnuta náhrada vzniklých výloh, nejvýše však do částky, jež by v konkrétním případě připadala na jízdné za nejlevnější použitelný veřejný hromadný dopravní prostředek, pokud se týče dopravní prostředek, jehož mohl použít k jízdě na stanoviště takového veřejného hromadného dopravního prostředku a od něho.

(2) Náhrada jízdného za jízdu jiným než veřejným hromadným dopravním prostředkem podle prokázané skutečné výše náleží zaměstnanci

a) není-li veřejného hromadného dopravního prostředku vůbec,

b) nelze-li jím podle jízdního řádu se zřetelem k účelu úřední cesty včas dosáhnouti místa, v němž se má konati úřední (služební) úkon, pro nějž byla úřední cesta nařízena (předsevzata),

c) je-li celkový výdaj při použití takového dopravního prostředku nižší než výdaj při použití veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 22.

(1) Služební úřad může zaměstnanci, pokud se to jeví v zájmu služby účelným a nebrání-li tomu zřetel k osobním poměrům zaměstnancovým, uložit, aby při úředních cestách používal určitých dopravních prostředků; jsou-li pro to dány věcné, a pokud jde o zaměstnance, i osobní předpoklady, může

sachliche und bezüglich des Bediensteten auch persönliche Voraussetzungen gegeben, so kann ihm die Dienststelle sogar auftragen, ein bestimmtes Transportmittel (Motorfahrzeug, Fahrrad, Skier, Motor- oder Ruderboot u. dgl.) selbst zu lenken.

(2) Benützt der Bedienstete einem solchen Auftrage gemäß ein Transportmittel, das jemandem anderen gehört, so werden ihm die notwendigen tatsächlichen, auf dessen zweckmäßige und wirtschaftliche Benützung aufgewandten Auslagen ersetzt.

(3) Benützt der Bedienstete einem solchen Auftrage gemäß sein eigenes Transportmittel, so wird ihm für einen jeden dienstlich und tatsächlich zurückgelegten Kilometer oder dessen Teil, zumindest jedoch für 400 Meter, ein Ersatz, der sämtliche mit der Benützung des Transportmittels bei der Dienstverrichtung verbundene Auslagen einschließt, mit einem Pauschalbetrage gewährt, den das Finanzministerium im Einvernehmen mit den zuständigen Zentralbehörden durch Kundmachung im Amtsblatt festsetzt. Einem Bediensteten, der bei solchen Amtstreisen auch andere Amtspersonen mit sich nimmt, wird für jede weitere solche Person der entsprechende Betrag des Pauschalersatzes jeweils um 10% erhöht.

(4) Die Ersätze gemäß den Bestimmungen der Absätze 2 und 3 werden gleichfalls gewährt, wenn ein Bediensteter ohne Auftrag gemäß Absatz 1 das hierin angeführte Transportmittel benützt, falls dies im Interesse des Dienstes zweckmäßig und wirtschaftlich geschah.

§ 23.

Gemeinsame Fahrten.

(1) War es möglich, bei einer Dienstreise die Fahrt mit der gleichen (ähnlichen) Bestimmung für mehrere Bedienstete zweckmäßiger und wirtschaftlicher mittels eines gemeinsamen Transportmittels zu unternehmen, ohne Unterschied, um welches Transportmittel es sich handelt, so werden dem Bediensteten, der die Auslagen für das gemeinsame Transportmittel bezahlte, die ganzen nachgewiesenen Auslagen ersetzt.

(2) Können sich die die Fahrt mit gleicher (ähnlicher) Bestimmung unternehmenden Bediensteten über das gemeinsame Transportmittel, beziehungsweise über dessen Bezahlung nicht einigen, so entscheidet der Bedienstete, der mit der Leitung betraut ist, und wurde eine solche Funktion keinem von ihnen

mu služební úřad i uložiti, aby určitý dopravní prostředek (motorové vozidlo, jízdní kolo, lyže, motorovou nebo veslovou lodici a pod.) sám řídil.

(2) Použije-li zaměstnanec podle takového příkazu dopravního prostředku, který náleží někomu jinému, hradí se mu nutný skutečný výdaj za jeho použití účelně a hospodárně vynaložený.

(3) Použije-li zaměstnanec podle takového příkazu svého dopravního prostředku, poskytne se mu za každý služebně a skutečně ujetý kilometr nebo jeho část, nejméně však 400 metrů, náhrada, zahrnující veškeré výlohy, spojené s použitím dopravního prostředku při služebním výkonu, paušální částkou, již stanoví ministerstvo financí v dohodě s příslušnými ústředními úřady vyhláškou v Úředním listě. Zaměstnanci, který vezme s sebou při takových úředních cestách i jiné úřední osoby, zvyšuje se za každou další takovou osobu příslušná částka paušální náhrady vždy o 10%.

(4) Náhrady podle ustanovení odstavce 2 a 3 se hradí také, použije-li zaměstnanec bez příkazu podle odstavce 1 dopravního prostředku tam uvedeného, stalo-li se tak v zájmu služby účelně a hospodárně.

§ 23.

O společných jízdách.

(1) Bylo-li možno při úřední cestě jízdu se stejným (podobným) určením u více zaměstnanců vykonati účelněji a hospodárněji společným dopravním prostředkem bez rozdílu, o jaký dopravní prostředek jde, hradí se zaměstnanci, který výdaj na společný dopravní prostředek zaplatil, celý prokázaný výdaj.

(2) Nemohou-li zaměstnanci konající jízdu se stejným (podobným) určením, se dohodnouti o společném dopravním prostředku, po případě o jeho zaplacení, rozhodne zaměstnanec, jenž je pověřen vedením, a nebyla-li taková funkce nikomu udělena, zaměstnanec úředním postavením nejvyšší, po případě při

erteilt, der Bedienstete in der höchsten Amtsstellung, gegebenenfalls bei einer gleichen Amtsstellung der Dienstrangälteste, und zwar mit Verbindlichkeit für alle übrigen Bediensteten.

(3) Bei den Bediensteten, die ohne triftigen Grund eine gemeinsame Fahrt nicht mitmachen, wird in Bezug auf den Reisekostenersatz die Entfernung nicht berücksichtigt, die sie gemeinsam befahren konnten, und sie sind im Gegenteil verpflichtet, den Betrag zu ersetzen, um den sich hierdurch die Gesamtauslagen etwa erhöhten.

§ 24.

Bei Dienstreisen ist die Gewährung von Ersätzen der wirklichen (nachgewiesenen) Fahrt (Gepäckbeförderung) auslagen mit anderen als öffentlichen Massentransportmitteln, die sonst benützt werden könnten, in der die Reisekostenersätze übersteigenden Höhe nach den vorstehenden Bestimmungen nur dann zulässig, wenn es sich um ein notwendiges ungesäumtes und schleuniges Einschreiten, wie bei Unglücksfällen und Katastrophen handelt. Die Angemessenheit dieser Auslagen im Hinblick auf die örtlichen und zeitlichen Verhältnisse muß von der zuständigen Bezirksbehörde bestätigt werden. Müssen an solchen außerordentlichen Fahrten mehrere Bedienstete teilnehmen, so darf der Ersatz nicht für mehr Fahrzeuge (Fuhrwerke), als bei einer völligen Raumausnützung zur Beförderung der Beteiligten erwiesenermaßen erforderlich waren, bewilligt werden. Ein gemeinsames Fahrzeug (gemeinsame Fahrzeuge) muß (müssen) von allen Teilnehmern einer Reise benützt werden. Würde irgend ein Bediensteter an der Fahrt mit einem gemeinsamen Fahrzeug aus wie immer gearteten persönlichen Ursachen ohne triftigen Grund nicht teilnehmen, so darf ihm der Reisekostenersatz nicht bewilligt werden.

§ 25.

Reiseweggeld.

(1) Für die wirklich und zweckmäßig bei einer Dienstreise

- a) zu Fuß oder auf Skiern,
- b) mit dem Fahrrad oder zu Pferde

zurückgelegten Wege erhält der Bedienstete — falls es sich nicht um Begehungen gemäß § 26 handelt — ohne Unterschied der Reiseweggeldgruppe (§ 2), und zwar in den Fällen gemäß lit. a) 2 K für je 1 km, in den Fällen gemäß lit. b) 1 K für je 1 km.

stejném úředním postavení služebním pořadím nejstarší, a to závazně pro všechny ostatní zaměstnance.

(3) U zaměstnanců, kteří bez vážného důvodu společně jízdu nevykonali, se nepřihlíží, pokud jde o náhradu cestovních výloh, ke vzdálenosti, již mohli projeti společně, a jsou naopak povinni nahraditi, oč se tím celkový výdaj případně zvýšil.

§ 24.

Poskytovati při úředních cestách náhrady skutečných (prokázaných) výloh za jízdy (přepravu zavazadel) jinými než veřejnými hromadnými dopravními prostředky, jichž jinak bylo by lze použiti, ve výši přesahující náhrady cestovních výloh podle předchozích ustanovení, je přípustné jen, jde-li o nutné bezodkladné a rychlé zakročení jako při neštěstích a pohromách. Přiměřenost těchto výloh vzhledem k místním a časovým poměrům musí býti potvrzena příslušným okresním úřadem. Musí-li se takových mimořádných jízd zúčastniti více zaměstnanců, nesmí býti povolena náhrada za více vozidel (povozů), než bylo při plném využití prostoru k dopravě účastníků prokázané nutno. Společného vozidla (společných vozidel) musí užiti všichni účastníci takové cesty. Nezúčastnil-li by se některý zaměstnanec jízdy společným vozidlem z jakýchkoliv osobních příčin bez vážného důvodu, nesmí mu býti náhrada cestovních výloh povolena.

§ 25.

O cestném.

(1) Za cesty skutečně a účelně při úřední cestě vykonané

- a) pěšky nebo na lyžích,
- b) na jízdním kole nebo koňmo,

dostane se zaměstnanci — nejde-li o pochůzky podle § 26 — bez rozdílu skupiny (§ 2) cestného, a to v případech podle písm. a) 2 K za 1 km, v případech podle písm. b) 1 K za 1 km.

(2) 400 m übersteigende Bruchteile werden als ein ganzer Kilometer gerechnet, sonst werden sie nicht berücksichtigt.

(3) Allfällige weitere notwendige Bestimmungen werden vom Finanzministerium erlassen, das auch zu der Bestimmung ermächtigt ist, in welchen weiteren Fällen und unter welchen Voraussetzungen ein Reiseweggeld gewährt werden kann.

§ 26.

Behebungsgeld.

(1) Für Begehungen bei Dienstreisen wird ein Behebungsgeld von 2 K für je 1 km ersetzt, und zwar

a) für Begehungen längs der Flußläufe, auf Eisenbahnstrecken, Landstraßen und dergleichen nach der tatsächlichen Länge der zurückgelegten Strecke,

b) für Begehungen auf Feldern, Wiesen, in Wäldern und dergleichen nach der Entfernung zwischen dem tatsächlichen Ausgangspunkt der Begehung und dem äußersten Punkte, der hierbei erreicht wurde, und gegebenenfalls, wenn die Rückkehr zum wirklichen Ausgangspunkt der Begehung notwendig war, für dieselbe Entfernung zurück.

(2) Für Amtsbegehungen gemäß Absatz 1, lit. a), wird kein Behebungsgeld ersetzt, wenn es sich nicht um Entfernungen handelt, die an einem Kalendertag im ganzen 6 km übersteigen.

(3) Das Behebungsgeld steht entweder gemäß Abs. 1, lit. a), oder gemäß Abs. 1, lit. b), jedoch in keinem Falle für denselben Weg nach beiden Bestimmungen zu. Für einen Kalendertag wird das Behebungsgeld mit dem Betrage von höchstens 36 K ersetzt. Für die von Haus zu Haus unternommenen Begehungen gebührt kein Behebungsgeld.

Abschnitt B.

Diäten und Übernachtungsgeld.

§ 27.

(1) In den Diäten sind die Pauschalersatzsätze sämtlicher höheren persönlichen Auslagen (für Wohnung, Verköstigung, allfällig notwendige Ortsfahrten, Trinkgelder u. dgl.) inbegriffen, die dem eine Dienstreise unternehmenden Bediensteten nicht auf eine andere Art ersetzt werden.

(2) Die Diäten gebühren nur bei den Dienstreisen, die auf eine Entfernung von

(2) Zlomky přesahující 400 m se počítají za celý kilometr, jinak se k nim nehledí.

(3) Případně potřebná další ustanovení vydá ministerstvo financí, které je též zmocněno určit, ve kterých dalších případech a za jakých předpokladů je možno poskytnouti cestné.

§ 26.

O pochůzném.

(1) Za pochůzky při úředních cestách hradí se pochůzné 2 K za 1 km, a to

a) za pochůzky podél toku řek, po železničních tratích, silnicích a podobné podle skutečné délky prošlé trati,

b) za pochůzky po polích, lukách, lesích a pod. podle vzdálenosti mezi skutečným výchozím bodem pochůzky a nejzazším bodem, jehož se při ní dosáhlo, a po případě, byl-li návrat ke skutečnému výchozímu bodu pochůzky nutný, za tutéž vzdálenost zpět.

(2) Za úřední pochůzky podle odstavce 1, písm. a) se nehradí pochůzné, nejde-li o vzdálenosti, přesahující v jednom kalendářním dnu celkem 6 km.

(3) Pochůzné přísluší buď podle odstavce 1, písm. a) nebo podle odstavce 1, písm. b), v žádném případě však za tutéž cestu podle obou těchto ustanovení. Za jeden kalendářní den hradí se pochůzné nejvýše částkou 36 K. Pochůzné nepřisluší za pochůzky konané dům od domu.

Oddíl B.

O dietě a nocležném.

§ 27.

(1) Dieta zahrnuje paušální náhradu veškerých vyšších osobních výloh (za byt, stravu, případně nutné místní jízdy, zpropitné a pod.), jež se zaměstnanci konajícímu úřední cestu nehradí jiným způsobem.

(2) Dieta přísluší jen při úředních cestách konaných na vzdálenost nejméně 4 km ve

mindestens 4 km in der Luftlinie von der Ortsmitte der dauernden Wirkungsstätte des Bediensteten, gegebenenfalls von der Mitte des Ortes unternommen werden, von dem die Dienstreise ausgeht.

§ 28.

(1) Die Höhe der Diäten wird festgesetzt bei verheirateten kinderlosen Bediensteten der

Diäten- gruppe	mit dem Betrage von täglich K
A	100
B	90
C	80
D	60
E	50
F	40

(2) Bei ledigen Bediensteten erniedrigen sich die Beträge gemäß Absatz 1 um 10%.

(3) Bei verheirateten Bediensteten mit Kindern erhöhen sich die gemäß Absatz 1 berechneten Beträge um 10%.

§ 29.

(1) Die Diäten im Ausmaße gemäß § 28 sind für ganze Tage, d. i. für 24 vom Augenblick zum Augenblick gerechnete Stunden bestimmt.

(2) Für eine kürzere Zeit wird folgendes Diätenausmaß gewährt, und zwar bei einer Dauer der Amtsreise von

weniger als 24, mindestens jedoch 12 Stunden, volles Diätenausmaß;

weniger als 12, mindestens jedoch 8 Stunden, die Hälfte der Diäten;

weniger als 8, mindestens jedoch 6 Stunden, drei Zehntel der Diäten;

weniger als 6, mindestens jedoch 4 Stunden, ein Viertel der Diäten.

Eine maßgebende Zeit unter 4 Stunden wird nicht berücksichtigt.

(3) Wird eine Dienstreise mittels eines öffentlichen Massentransportmittels, mit Ausnahme der öffentlichen Massentransportmittel im Ort, gemacht und befindet sich die Station (Haltestelle) im Orte des Ausgangspunktes der Dienstreise, so ist für das Diätenausmaß die fahrplanmäßige Abfahrts- und Ankunftszeit maßgebend, es sei denn, daß der Bedienstete durch Bestätigung der zuständigen Verkehrsbehörde die Zugsverspätung nachweist.

vzdušné přímce od středu místa zaměstnavatele trvalého působení, po případě od středu místa, z něhož úřední cesta vychází.

§ 28.

(1) Výše diety stanoví se u ženatých zaměstnanců bezdětných

skupiny diety	částkou denních K
A	100
B	90
C	80
D	60
E	50
F	40

(2) U zaměstnanců svobodných snižují se částky podle odstavce 1 o 10%.

(3) U zaměstnanců ženatých s dětmi zvyšují se částky vypočtené podle odstavce 1 o 10%.

§ 29.

(1) Dieta ve výměře podle § 28 je určena za celé dny, t. j. 24 hodin počítaných od okamžiku k okamžiku.

(2) Za kratší dobu poskytne se, trvala-li úřední cesta:

méně než 24, avšak alespoň 12 hodin plná výměra diety;

méně než 12, avšak alespoň 8 hodin jedna polovina diety;

méně než 8, avšak alespoň 6 hodin tři desetiny diety;

méně než 6, avšak alespoň 4 hodiny jedna čtvrtina diety.

Ke kratší rozhodné době než 4 hodiny se nehledí.

(3) Koná-li se úřední cesta veřejným hromadným dopravním prostředkem, vyjímajíc veřejné hromadné dopravní prostředky v místě, a je-li stanice (zastávka) v místě výchozího bodu úřední cesty, je pro výměry diety rozhodnou doba odjezdu a příjezdu podle jízdního řádu, neprokáže-li zaměstnanec potvrzením příslušného dopravního úřadu zpoždění vlaku.

(4) Sonst ist für das Diätenausmaß die Zeit vom Aufbruch zur Dienstreise bis zur Rückkehr von derselben maßgebend, wobei

a) bei unfahrbaren Wegen, die zu Fuß zurückgelegt werden müssen, eine Stunde mit 4 km, bei schwierigerem hügeligem Terrain sodann mit 3 km,

b) bei Zurücklegung des Weges mittels eines Fuhrwerks eine Stunde mit 10 km,

c) bei Zurücklegung des Weges mittels eines Kraftfahrzeuges eine Stunde mit mindestens 35 km,

d) bei Zurücklegung des Weges auf eine andere Art sodann nach der Entfernung die in solchen Fällen erwiesenermaßen in der Regel notwendige Zeit berechnet wird.

§ 30.

(1) Für jede Nacht (für die Zeit von 22 bis 6 Uhr), die durch Übernachtung auf der Dienstreise verbracht wurde, wird zu den Diäten ein Zuschuß für Übernachtung (Übernachtungsgeld) bewilligt, soweit in dieser Zeit auf der Dienstreise ununterbrochen mindestens 3 Stunden verbracht werden mußten, und zwar in folgendem Ausmaße:

Zu den Diäten der Gruppe		und zwar, wenn in einer Gemeinde der folgenden Ortsgruppe der Aktivitätsgebühr genächtigt wurde		
		A	B	C und D
A	ein Übernachtungsgeld von K	60	50	40
B		54	45	36
C		48	40	32
D		36	30	24
E		30	25	20
F		24	20	16

(2) Verbrachte der Bedienstete auf der Dienstreise die Nacht (Absatz 1) mit einer Amtsausübung oder Fahrt, so gebührt ihm an Stelle des Übernachtungsgeldes ein Zuschuß, und zwar im Betrage von 10 K für Bedienstete der Gruppen A bis C, von 5 K für Bedienstete der Gruppen D bis F. Dieser Zuschuß entfällt, wenn dem Bediensteten die Schlafwagen- oder Schiffskabinenplatzgebühr ersetzt wird.

§ 31.

Tritt der Bedienstete, der von einer Dienstreise zurückgekehrt ist, an demselben Tage eine andere Dienstreise an, so dürfen die für

(4) Jinak je pro výměru diety rozhodnou doba od odchodu na úřední cestu do návratu z ní, při čemž se počítá:

a) při nesjízdných cestách, které nutno vykonati pěšky, jedna hodina na 4 km, v obtížném kopcovitém terénu pak na 3 km,

b) při výkonu cesty povozem jedna hodina na 10 km,

c) při výkonu cesty motorovým vozidlem jedna hodina na nejméně 35 km,

d) při výkonu cesty jiným způsobem pak podle vzdálenosti doba v takových případech prokazatelně pravidelně nutná.

§ 30.

(1) Za každou noc (za dobu od 22. do 6. hodiny) ztrávenou noclehováním na úřední cestě, povolí se k dietě příplatek za nocleh (nocležné), pokud bylo nutno ztráviti na úřední cestě nepřetržitě aspoň 3 hodiny v této době, a to v těchto výměrách:

k dietě skupiny		a to, je-li noclehováno v obci skupiny míst činovného		
		A	B	C a D
A	nocležné K	60	50	40
B		54	45	36
C		48	40	32
D		36	30	24
E		30	25	20
F		24	20	16

(2) Ztrávil-li zaměstnanec na úřední cestě noc (odstavec 1) služebním výkonem nebo jízdou, přísluší mu místo nocležného příplatek, a to částkou 10 K zaměstnancům skupin A až C, 5 K zaměstnancům skupin D až F. Tento příplatek odpadá, hradí-li se zaměstnanci poplatek za místo v lůžkovém voze nebo v kabině na lodi.

§ 31.

Nastoupí-li zaměstnanec vrátivší se z úřední cesty též den jinou úřední cestu, nesmí souhrnná dieta (nocležné) připadající za též den

denselben Tag (24 Stunden) entfallenden Gesamtdiäten (Übernachtungsgeld) das gemäß der Bestimmung dieser Verordnung für einen Tag festgesetzte Ausmaß nicht übersteigen.

§ 32.

(1) Dauert der Aufenthalt des Bediensteten auf einer Dienstreise in einem und demselben Orte länger als 7 Tage, so erniedrigen sich die Diäten und das Übernachtungsgeld für alle weiteren 7 Tage jeweils um 10%, höchstens jedoch um 50%.

(2) Bei Dienstreisen, die vom Bediensteten im Bezirke, der ihm zur regelmäßigen Vornahme von Dienstreisen bestimmt wurde, öfter gemacht werden, gebühren ihm nur 70% der Diäten und der Übernachtungsgebühr. Unternimmt der Bedienstete monatlich mehr als drei Dienstreisen zwischen denselben Orten, so gebühren ihm für jede weitere solche Reise nur 70% der Diäten und des Übernachtungsgeldes.

§ 33.

(1) Wurde dem Bediensteten auf einer Dienstreise und im Zusammenhang mit ihr aus öffentlichen Mitteln unentgeltlich die Verköstigung gewährt, so ermäßigen sich die Diäten (der entsprechende Diätenteil) um drei Fünftel, wurde die Wohnung (das Nachtquartier) umsonst gewährt, so ermäßigt sich das Übernachtungsgeld um drei Fünftel, und wurde beides unentgeltlich gewährt, so ermäßigen sich die beiden angeführten Ersätze, gegebenenfalls der Diätenpauschalbetrag um drei Fünftel. Wurde dem Bediensteten auf einer Dienstreise und im Zusammenhang mit ihr aus öffentlichen Mitteln die Verköstigung zum Regie(Evidenz)preise gewährt, so ermäßigen sich die Diäten um die Hälfte, wurde die Wohnung zum Regie(Evidenz)preise gewährt, so ermäßigt sich das Übernachtungsgeld um die Hälfte, wurde beides zum Regie(Evidenz)preise gewährt, so ermäßigen sich die beiden angeführten Ersätze, gegebenenfalls der Diätenpauschalbetrag um die Hälfte. Voraussetzung für die Ermäßigung der Diäten und des Übernachtungsgeldes ist, daß der Bedienstete die umsonst oder zum Regie(Evidenz)preise gewährte Verköstigung oder Wohnung annahm oder zwar zurückwies, jedoch ohne einen triftigen Grund. Erhält ein Bediensteter auf einer Dienstreise aus öffentlichen Mitteln einen besonderen Verköstigungs(Wohnungs)beitrag, so ermäßigen sich die Diäten (das Übernachtungsgeld) um diesen Beitrag. Dasselbe gilt, wenn der Bedien-

(24 hodin) přesahovati výměru stanovenou podle ustanovení tohoto nařízení za jeden den.

§ 32.

(1) Trvá-li pobyt zaměstnancův na úřední cestě v jednom a též místě déle než 7 dnů, snižuje se dieta a noležné při každých dalších 7 dnech vždy o 10%, nejvýše však o 50%.

(2) Při častých úředních cestách konaných zaměstnancem v okrsku, který mu byl určen k pravidelnému výkonu úředních cest, přísluší mu toliko 70% diety a noležného. Koná-li zaměstnanec více než tři úřední cesty měsíčně mezi týmiž místy, přísluší mu za každou další takovou cestu rovněž pouze 70% diety a noležného.

§ 33.

(1) Byla-li zaměstnanci na úřední cestě a v souvislosti s ní poskytnuta z veřejných prostředků zdarma strava, snižuje se dieta (příslušná část diety) o tři pětiny, byl-li poskytnut zdarma byt (nocleh), snižuje se noležné o tři pětiny, a bylo-li poskytnuto bezplatně obé, snižují se obojí uvedené náhrady, případně dietní paušál o tři pětiny. Byla-li zaměstnanci na úřední cestě a v souvislosti s ní poskytnuta z veřejných prostředků za režijní (evidenční) poplatek strava, snižuje se dieta o polovici, byl-li za režijní (evidenční) poplatek poskytnut byt, snižuje se noležné o polovici, bylo-li poskytnuto za režijní (evidenční) poplatek obé, snižují se obojí uvedené náhrady, případně dietní paušál o polovici. Předpokladem snížení diet a noležného je, že zaměstnanec poskytnutou stravu nebo byt zdarma nebo za režijní (evidenční) poplatek přijal nebo sice odmítl ale bez vážného důvodu. Dostává-li se zaměstnanci na úřední cestě z veřejných prostředků zvláštního příspěvku na stravu (byt), snižuje se dieta (noležné) o tento příspěvek. Totéž platí, dostává-li se zaměstnanci na úřední cestě částečně stravy, o ekvivalentu jí odpovídajícím.

stete auf einer Dienstreise die Verköstigung teilweise erhält, für das ihr entsprechende Äquivalent.

(2) Für die Tage der Fahrt zu Schiff wird, wenn im Preise der Schiffskarte der Ersatz für Verköstigung, Kabine und Bedienung inbegriffen ist, höchstens ein Viertel des für die Ortsgruppe A der Aktivitätsgebühr geltenden Übernachtungsgeldes angewiesen.

§ 34.

(1) Soweit dem Bediensteten während der Zeit der Substitution oder zeitweiligen Zuteilung aus dem Titel der Dienstreise ein Anspruch auf Diäten (deren entsprechenden Teil) zusteht, fallen die Diäten (deren entsprechender Teil) aus dem Grunde der Substitution oder zeitweiligen Zuteilung, gegebenenfalls ein Teil des auf die entscheidende Zeit entfallenden Diätenpauschalbetrages weg.

(2) Für die Zeit, die der Bedienstete bei einer Dienstreise in seiner dauernden amtlichen Wirkungsstätte (im ständigen Wohnsitz, im Ort des Urlaubsaufenthalts) verbrachte, gebühren keine Diäten (kein Übernachtungsgeld).

§ 35.

Wurde ein dauernd außerhalb seiner dauernden amtlichen Wirkungsstätte wohnender Bediensteter mit amtlichen Verrichtungen in seinem ständigen Wohnsitz (im Ort des Urlaubsaufenthalts) betraut, so gebühren ihm weder Diäten (Übernachtungsgeld) noch der Diätenpauschalbetrag.

§ 36.

Für die Tage eines wie immer gearteten Urlaubes oder für die Tage einer verschuldeten Verzögerung auf einer Dienstreise, gebühren soweit diese in die Zeit der Dienstreise fallen, weder Diäten noch das Übernachtungsgeld.

§ 37.

(1) Erkrankt der Bedienstete oder erleidet er bei einer Dienstreise einen Unfall, so werden ihm die Diäten (das Übernachtungsgeld) auch für die Zeit der Krankheit, längstens jedoch für die Zeit von 14 Tagen belassen, wenn nachgewiesen wird, daß der Bedienstete keinesfalls die Krankheit verschuldet hat, und wenn ärztlich bestätigt ist, daß er wegen dieser Krankheit in dieser Zeit dienstuntauglich war und daß er in den Ausgangs-

(2) Za dny jízdy na lodi se poukáže, zahrnuje-li cena lodního lístku v sobě náhradu za stravu, kabinu a obsluhu, nejvýše čtvrtina nocležného platného pro místa skupiny činovného A.

§ 34.

(1) Pokud zaměstnanci přísluší v době substituce nebo dočasného přidělení z titulu úřední cesty nárok na dietu (příslušný její díl), odpadá dieta (příslušný její díl) z důvodu substituce nebo dočasného přidělení, po případě část dietního paušálu na rozhodnou dobu připadající.

(2) Za dobu, kterou zaměstnanec při úřední cestě ztrávil ve svém trvalém úředním působišti (stálém bydlíšti, místě pobytu o dovolené), dieta (nocležné) nepřisluší.

§ 35.

Byl-li zaměstnanec, bydlící trvale mimo své trvalé úřední působišť, pověřen úředními výkony ve svém stálém bydlíšti (místě pobytu o dovolené), nepřisluší mu ani dieta (nocležné), ani dietní paušál.

§ 36.

Za dny jakékoliv dovolené nebo za dny zdravotního zdržení se na úřední cestě, pokud tyto spadají do doby úřední cesty, nepřisluší ani dieta, ani nocležné.

§ 37.

(1) Onemocní-li zaměstnanec nebo utrpí-li úraz při úřední cestě, ponechá se dieta (nocležné) i po dobu nemoci, nejdéle však po dobu 14 dnů, je-li prokázáno, že zaměstnanec nemoc nijak nezavinil a je-li lékařsky stvrzeno, že byl pro tuto nemoc v této době ke službě neschopný a že se nemohl vrátit do východiště úřední cesty nebo do místa stálého bydlíště. Je-li lékařsky potvrzeno, že byl i po uplynutí 14 dnů návrat zaměstnance do

ort der Dienstreise oder in den Ort des ständigen Wohnsitzes nicht zurückkehren konnte. Ist ärztlich bestätigt, daß auch nach Ablauf von 14 Tagen die Rückkehr des Bediensteten in die dauernde amtliche Wirkungsstätte oder in den ständigen Wohnsitz im Hinblick auf die Natur der Krankheit ausgeschlossen war, oder wären die Ersätze für die Fahrt in die dauernde amtliche Wirkungsstätte oder in den ständigen Wohnsitz und für die abermalige Fahrt auf die Dienstreise geringer als die Diäten (das Übernachtungsgeld) für die Tage der Krankheit, so entscheidet die Zentralbehörde nach den Verhältnissen des Falles, ob und in welchem Maße die Diäten (das Übernachtungsgeld) noch belassen werden können.

(2) Wird auf der Dienstreise dem erkrankten Bediensteten eine Behandlung im Krankenhaus oder in einer Heilanstalt außerhalb der amtlichen Wirkungsstätte aus Gründen der Krankheits- oder Unfallversicherung zuteil, so kann in begründeten Fällen die Auszahlung der Diäten und des Übernachtungsgeldes in dem Ausmaße bewilligt werden, das von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmt wird.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 1 sind sinngemäß auch in den Fällen anzuwenden, in denen der Bedienstete wegen von ihm nicht verschuldeter Hindernisse (Kontumaz, Quarantäne, Elementarkatastrophe, Unterbrechung der Verkehrsverbindung u. dgl.) auf der Dienstreise zu verbleiben gezwungen ist.

Abschnitt C.

Pauschalersatz.

§ 38.

Zur Deckung der dem Bediensteten bei kurzfristigen Dienstreisen entstehenden Ausgaben erhält er an Stelle von sonstigen Ersätzen der Dienstaufgaben, die er sonst neben den Diäten und dem wirklichen Fahrgeld für ein öffentliches Massentransportmittel berechnen könnte, soweit dies von ihm spätestens in der eingereichten Rechnung über den Ersatz der Dienstaufgaben nicht ausgeschlossen wird, einen Pauschalbetrag, und zwar bei einer Dauer der Dienstreise von

4 und mehr Stunden . . .	20 K,
6 und mehr Stunden . . .	30 K,
8 und mehr Stunden . . .	40 K,
12 und mehr Stunden . . .	50 K.

trvalého úředního působení či do stálého bydliště vzhledem k povaze nemoci vyloučen, nebo byly-li by náhrady za jízdu do trvalého úředního působení či do stálého bydliště a za opětnou jízdu na úřední cestu menší než diety (nocležné) za dny nemoce, rozhodne ústřední úřad, podle poměrů případu, zda a do jaké míry lze diety (nocležné) ještě ponechati.

(2) Dostane-li se na úřední cestě onemocnělému zaměstnanci ošetření v nemocnici nebo léčebném ústavě mimo úřední působení z důvodu nemocenského neb úrazového pojištění, možno v odůvodněných případech povolit výplatu diety a nocležného v rozsahu, který určí ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(3) Ustanovení odstavce 1 jest užiti obdobně i v případech, je-li zaměstnanec pro překážky jím nezaviněné (kontumaci, karanténu, živelní pohromu, přerušeni dopravního spojení a pod.) nucen setrvati na úřední cestě.

Oddíl C.

O paušální náhradě.

§ 38.

K úhradě výdajů vznikajících zaměstnanci při krátkodobých úředních cestách, dostane se mu namísto jiných náhrad služebních výloh, jež by jinak vedle diety a skutečného jízdného veřejným hromadným dopravním prostředkem mohl účtovat, pokud to nejpozději v podaném účtu na náhradu služebních výloh nevyloučí, paušální částky, a to trvala-li úřední cesta

4 a více hodin,	20 K,
6 a více hodin,	30 K,
8 a více hodin,	40 K,
12 a více hodin,	50 K.

Abschnitt D.

Ersätze besonderer Dienstaussagen.

§ 39.

(1) Als besondere Dienstaussagen bei Dienstreisen können Post-, Telegraphen- und Fernsprechgebühren, Auslagen für vorgeschriebene Eisenbahnplatzkarten und ähnliche notwendige Auslagen angesehen werden.

(2) Der Ersatz wird jedoch nur dann gewährt, wenn die erwähnten Auslagen (mit Bestätigungen oder Rechnungen) belegt sind und wenn bei Telegrammen, Ferngesprächen und bei Postsendungen, für die Gebühren berechnet werden, außerdem nachgewiesen ist, daß sie ausschließlich durch den Dienst begründet und unbedingt notwendig waren.

(3) Sonstige besondere unumgängliche Dienstaussagen bei Dienstreisen können nur mit Bewilligung der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium ersetzt werden, das in dieser Hinsicht allgemeine Richtlinien erlassen kann.

Abschnitt E.

§ 40.

(1) Dienstreisen dürfen unter Verantwortung des zuständigen Amtes (Organes) nur dann angeordnet und unternommen werden, wenn dies der Dienst unumgänglich erheischt und die Sache auf keine billigere Art, zum Beispiel schriftlich, fernmündlich, telegraphisch oder von einem an Ort und Stelle oder in einem nahe gelegenen Ort oder dorthin aus einem anderen Grunde entsandten Bediensteten erledigt werden kann.

(2) Hierbei ist darauf zu achten, daß bei einer Dienstreise nach Möglichkeit mehrere Sachen auf einmal erledigt werden, insbesondere wenn sie in demselben Orte oder in dessen Nähe oder an einem Tage erledigt werden können. Die Bediensteten höherer Diätengruppen, gegebenenfalls höheren Dienstranges sind auf Dienstreisen nicht zu entsenden, wenn die Sache von Bediensteten niedrigerer Diätengruppen, beziehungsweise mit niedrigerem Dienstrang besorgt werden kann.

(3) Die Entsendung von mehr als einem Bediensteten auf Dienstreisen ist, selbst wenn die Amtshandlung auch mehrere Verwaltungszweige betrafte, nicht zulässig, es sei

Oddíl D.

O náhradách zvláštních služebních výloh.

§ 39.

(1) Za zvláštní služební výlohy při úředních cestách lze považovati poplatky poštovní, telegrafní a telefonní, výdaje za povinné místenky ve vlacích a podobné nutné výdaje.

(2) Náhrada se poskytne však jen, jsou-li zmíněné výdaje doloženy (stvrzenkami nebo účty) a je-li u telegramů, telefonních hovorů a poštovních zásilek, za něž se poplatky účtují, kromě toho prokázáno, že měly důvody výhradně služební a že byly naprosto nutny.

(3) Jiné zvláštní nevyhnutelné služební výlohy při úředních cestách mohou býti hrazeny jen s povolením ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí, které v tomto směru může vydati všeobecné směrnice.

Oddíl E.

§ 40.

(1) Úřední cesty smejí býti za zodpovědnosti příslušného úřadu (orgánu) nařizovány a konány jen, když toho služba nezbytně vyžaduje a věc nemůže býti vyřízena levnějším způsobem, na př. písemně, telefonicky, telegraficky nebo zaměstnancem ustanoveným na místě samém nebo v místě poblíže položeném nebo tam z jiné příčiny vyslaným.

(2) Při tom je dbáti, aby při jedné úřední cestě bylo vyřízeno, pokud možno více věcí najednou, zejména lze-li je vyřídit v témže místě nebo na blízku jeho nebo v jednom dni. Zaměstnanci vyšších skupin diety, po případě vyšších hodností nebudtež vysíláni na úřední cesty, jestliže věc mohou opatřiti zaměstnanci nižších skupin diety, po případě nižších hodností.

(3) Vysílati na úřední cesty více než jednoho zaměstnance, byť by se úřední jednání týkalo i několika oborů správy, není přípustné, leč by to již platnými předpisy bylo

denn, daß dies bereits durch die geltenden Vorschriften begründet wäre oder das sachliche Interesse es unumgänglich erfordern würde.

§ 41.

(1) Die angeordneten Dienstreisen sind ohne jeglichen Verzug mit tunlichster Beschleunigung und so wirtschaftlich als möglich, insbesondere mit äußerster Zeitausnutzung derart durchzuführen, daß ein überflüssiger Aufwand hintangehalten wird.

(2) Soweit dies den Zweck der Dienstreise nicht beeinträchtigt, ist der Bedienstete verpflichtet, sämtliche Transport- und andere Begünstigungen, die er erlangen kann, zu benutzen.

§ 42.

(1) Wurde die Dienstreise mit der Reise auf den (wie immer gearteten) Urlaub oder vom Urlaub verbunden, oder wurde der auf Urlaub außerhalb der dauernden dienstlichen Wirkungsstätte oder außerhalb des Ortes der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung weilende Bedienstete solcherart auf die Dienstreise entsandt, stehen ihm die Ersätze der Dienstauslagen nur insoweit zu, als die entsprechenden Auslagen durch die Durchführung der Dienstreise entstanden waren.

(2) Liegt der Ort der amtlichen (dienstlichen) Verrichtung, derentwegen die Dienstreise angeordnet (unternommen) wurde, unmittelbar in der Reiserichtung zwischen der amtlichen Wirkungsstätte (dem Orte der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung) und dem Urlaubsorte, so gebühren nur Diäten (Übernachtungsgeld), und zwar nur für die Zeit, die in diesem Ort erwiesenermaßen zur Durchführung der amtlichen Verrichtung verbracht wurde; Ersätze von Reisekosten sind in diesen Fällen ausgeschlossen.

§ 43.

Substitution oder zeitweilige Zuteilung sind nur in unbedingt notwendigen Fällen und nur für die Zeit des unumgänglichen Bedarfes anzuordnen.

§ 44.

Diäten sowie das Übernachtungsgeld aus dem Titel von Dienstreisen dürfen in einem Kalenderjahre dem Bediensteten nicht für die Zeit von mehr als 90 Tagen gewährt werden, es sei denn, daß die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium aus triftigen Gründen eine Abweichung bewilligt.

odůvodněno nebo toho zájem věci nezbytně vyžadoval.

§ 41.

(1) Nařízené úřední cesty je provést bez všelikých průtahů s veškerým urychlením a co nejhospodárněji obzvláště s krajním využitím času tak, aby se čelilo zbytečnému nákladu.

(2) Pokud to není na újmu účelu úřední cesty, je zaměstnanec povinen použít veškerých dopravních a jiných výhod, jichž může dosáhnouti.

§ 42.

(1) Byla-li úřední cesta sloučena s cestou zaměstnance na dovolenou (ať jakoukoliv) nebo z dovolené, nebo byl-li zaměstnanec, meškající na dovolené mimo trvalé úřední působišťe nebo mimo místo substituce nebo dočasného přidělení, takto vyslán na úřední cestu, náleží mu náhrady služebních výloh pouze, pokud příslušné výdaje vznikly provedením úřední cesty.

(2) Leží-li místo úředního (služebního) výkonu, pro něž úřední cesta byla nařízena (konána) přímo ve směru cesty mezi úředním působišťem (místem substituce nebo dočasného přidělení) a místem dovolené, přísluší pouze dieta (noclezné), a to jen podle doby, jež musila v tomto místě býti prokázáně ztrávena provedením úředního úkonu; náhrady cestovních výloh jsou v těchto případech vyloučeny.

§ 43.

Substituce nebo dočasné přidělení buďtež nařizovány jen v případech naprosto nutných a jen na dobu nevyhnutelné potřeby.

§ 44.

Diety jakož i noclezné z titulu úřední cesty nesmějí býti v kalendářním roce zaměstnanci poskytnuty za dobu více než 90 dnů, nepovolil-li ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí z důležitých důvodů odchylku.

III. TEIL.

Ersätze von Dienstausslagen bei Reisen, für die Ersätze sinngemäß nach den für Dienstreisen geltenden Vorschriften gewährt werden.

§ 45.

Reisen zur amtsärztlichen Untersuchung.

(1) Der Ersatz des Fahrgeldes, gegebenenfalls Diäten (Übernachtungsgeld) nach Analogie der Bestimmungen über Dienstreisen wird gewährt:

a) wenn ein Bediensteter, der krankheitshalber den Dienst nicht ausübt, amtlich aus seiner Wirkungsstätte oder seinem ständigen Wohnsitz zur amtsärztlichen Untersuchung in einen außerhalb der amtlichen Wirkungsstätte oder des ständigen Wohnsitzes liegenden Ort entsandt wurde und wenn durch diese Untersuchung festgestellt wurde, daß er krankheitshalber den Dienst nicht versehen konnte;

b) wenn ein den Dienst ausübender Bediensteter amtlich aus seiner Wirkungsstätte zur amtsärztlichen Untersuchung in einen außerhalb der amtlichen Wirkungsstätte oder des ständigen Wohnsitzes liegenden Ort zwecks Feststellung der Dienstfähigkeit entsandt wurde.

(2) Der Ersatz kann einem zur amtsärztlichen Untersuchung berufenen Bediensteten nicht gewährt werden, wenn der Bedienstete im Hinblick auf das Ergebnis der Untersuchung zu ihrer Vornahme unbegründeten Anlaß gab. Rief ein Bediensteter die amtsärztliche Untersuchung durch ein Rechtsmittel hervor, so kann der Ersatz nur dann gewährt werden, wenn infolge der amtsärztlichen Untersuchung dem Rechtsmittel im wesentlichen stattgegeben wurde.

§ 46.

Reisen bei Rückberufung zum Dienste vom Erholungsurlaub.

(1) Wurde ein Bediensteter aus besonderen dienstlichen Gründen unvorhergesehen vom Erholungsurlaub rückberufen, so gebühren ihm der Ersatz der Reisekosten für die Reise vom Urlaubsort in die dienstliche Wirkungsstätte und gegebenenfalls zurück, wenn die Rückreise tatsächlich unternommen wurde, sowie die Diäten (das Übernachtungsgeld) je

ČÁST III.

O náhradách služebních výloh při cestách, za něž se poskytují náhrady výloh podle obdoby předpisů platných pro úřední cesty.

§ 45.

O cestách k prohlídce úředním lékařem.

(1) Náhrada jízdného, po případě dieta (nocležné) podle obdoby ustanovení o úředních cestách poskytne se,

a) byl-li zaměstnanec, který nekoná pro nemoc službu, vyslán úředně ze svého působíště nebo stálého bydliště k prohlídce úředním lékařem do místa ležícího mimo úřední působíště nebo stálé bydliště, a bylo-li touto prohlídkou zjištěno, že pro nemoc nemohl konati službu;

b) byl-li zaměstnanec, který koná službu, vyslán úředně ze svého působíště k prohlídce úředním lékařem do místa ležícího mimo úřední působíště nebo stálé bydliště ke zjištění schopnosti k výkonu služby.

(2) Náhrada nemůže býti poskytnuta zaměstnanci povolanému k prohlídce úředním lékařem, dal-li zaměstnanec, hledíc k výsledku prohlídky, k jejímu provedení neodůvodněné podnět. Vyvolal-li zaměstnanec lékařskou prohlídku opravným prostředkem, může býti náhrada poskytnuta jen, bylo-li v důsledku lékařské prohlídky opravnému prostředku v podstatě vyhověno.

§ 46.

O cestách při povolání k službě z dovolené na zotavenou.

(1) Byl-li zaměstnanec ze zvláštních důvodů služebních nepředvídaně povolán z dovolené na zotavenou, přísluší mu náhrada cestovních výloh za cestu z místa dovolené do úředního působíště a případně zpět, byla-li cesta zpět skutečně vykonána, jakož i dieta (nocležné) podle doby, již bylo nutně potřebí k jízdě do úředního působíště a případně

nach der Zeit, die zur Fahrt in die dienstliche Wirkungsstätte und gegebenenfalls zurück unumgänglich erforderlich war, nach Analogie der Bestimmungen über Dienstreisen.

(2) Der Ersatz gebührt nicht, wenn der Urlaub früher beendet war, als der Anforderung zur Rückkehr in den Dienst entsprochen wurde, oder wenn im Hinblick auf die Entfernung der dienstlichen Wirkungsstätte vom Urlaubsort und auf die Kürze des restlichen Urlaubs die Rückkehr in den Urlaubsort ausgeschlossen ist.

(3) Geht ein Bediensteter nach der Dienstverrichtung in der dienstlichen Wirkungsstätte auf den Rest desurlaubes in einen anderen Ort als den, von dem er zum Dienst rückberufen wurde, so gebührt ihm der Ersatz für die Reise in den neuen Urlaubsort nur insoweit, als er den Ersatz nicht übersteigt, der ihm bei der Reise in den früheren Urlaubsort hätte zuerkannt werden können.

(4) Die in den vorstehenden Absätzen angeführten Ersätze gebühren nur dann, wenn der Bedienstete einzeln vom Urlaub rückberufen wurde. Diese Ersätze gebühren nicht, wenn eine solche Rückkehr in den Dienst aus besonderen Ursachen im öffentlichen Interesse allgemein für alle Bediensteten oder einige Bedienstetengruppen angeordnet wurde.

§ 47.

Reisen zu Fachprüfungen.

Hat ein zur Fach(Anstellungs-, Beförderungs-)prüfung in den außerhalb seiner amtlichen Wirkungsstätte (seines ständigen Wohnsitzes) liegenden Ort berufener Bediensteter diese Prüfung mit Erfolg bestanden, so können ihm für diese Reise der Fahrgeldersatz, gegebenenfalls die Diäten (das Übernachtungsgeld) sinngemäß nach den Bestimmungen über Dienstreisen bewilligt werden.

§ 48.

Reisen im Disziplinar(Dienststraf-)verfahren, gegebenenfalls im Ordnungs(Zucht-)verfahren.

Die von einem beschuldigten Bediensteten im Disziplinar(Dienststraf-)verfahren, gegebenenfalls im Ordnungs(Zucht-)verfahren über Auftrag des zuständigen Organes unternommenen Reisen sind als Dienstreisen nur dann anzusehen, wenn der Beschuldigte in diesem Verfahren rechtskräftig freigesprochen wurde, wenn ihm im Disziplinar(Dienststraf-)ver-

zpeth podle obdoby ustanovení o úředních cestách.

(2) Náhrada nepřísluší, skončila-li dovolená dříve, než bylo vyhověno výzvě k návratu do služby, nebo je-li vzhledem ke vzdálenosti úředního působistě od místa dovolené a krátkosti nevyčerpané dovolené návrat na místo dovolené vyloučen.

(3) Odejde-li zaměstnanec po služebním výkonu v úředním působistě na zbytek dovolené do jiného místa, než odkud byl k službě povolán, přísluší náhrada za cestu do nového místa dovolené jen, pokud nepřesahuje náhradu, již bylo by lze přiznati při cestě do dřívějšího místa dovolené.

(4) Náhrady uvedené v předchozích odstavcích přísluší jen, byl-li zaměstnanec povolán jednotlivě z dovolené. Náhrady tyto nepřísluší, byl-li takový návrat do služby ze zvláštních příčin ve veřejném zájmu nařízen všeobecně pro všechny zaměstnance nebo některé skupiny zaměstnanců.

§ 47.

Cesty k odborné zkoušce.

Vykonali-li zaměstnanec povoláný k odborné (ustanovovací, povyšovací) zkoušce do místa ležícího mimo jeho úřední působistě (stálé bydlistě), tuto zkoušku s úspěchem, může mu býti povolena za tuto cestu náhrada jízdného, po případě dieta (nocležné) podle obdoby ustanovení o úředních cestách.

§ 48.

Cesty v disciplinárním (kárném) po případě v pořádkovém (kázeňském) řízení.

Cesty, konané obviněným zaměstnancem v disciplinárním (kárném) po případě pořádkovém (kázeňském) řízení z příkazu příslušného orgánu, je posuzovati jako cesty úřední jen, byl-li obviněný v tomto řízení pravoplatně osvobozen, byl-li mu disciplinárním (kárným) řízením uložen pouze pořádkový (kázeňský) trest nebo bylo-li discipli-

fahren bloß eine Ordnungs (Zucht) strafe auferlegt wurde oder wenn das Disziplinar (Dienststraf) verfahren eingestellt wurde; sonst gebührt für solche Reisen eines beschuldigten Bediensteten kein Ersatz.

§ 49.

Reisen zwecks Bewachung und Begleitung bei der Beförderung von wichtigen Sendungen oder von Wertsendungen.

Für die zwecks Bewachung und Begleitung bei der Beförderung von wichtigen Sendungen oder von Wertsendungen unternommenen Reisen können der Fahrgeldersatz und die Diäten (der Zuschuß gemäß § 30, Abs. 2) sinngemäß nach den Bestimmungen über Dienstreisen bewilligt werden.

IV. TEIL.

Ersätze von Dienstauslagen bei Kommissionen.

§ 50.

(1) Unter Kommissionen werden in der Verordnung der Lokalausweise, die Beschau, Revisionen, Verhandlungen an Ort und Stelle und ähnliche dienstliche Verrichtungen außerhalb des Amtes (der Dienststelle, Arbeitsstätte u. dgl.) verstanden, bei dem (der) der Bedienstete den Dienst regelmäßig versieht.

(2) Als Kommissionen werden von der Verordnung die Teilnahme an Beratungen (Konferenzen) und die Verrichtung des Dienstes in einem und demselben oder in einem andern Gebäude (in einer und derselben oder in einer anderen Arbeitsstätte) des Amtes derselben amtlichen Wirkungsstätte oder in der Privatwohnung des Bediensteten u. dgl. nicht angesehen.

§ 51.

(1) Bei Kommissionen in der dauernden amtlichen Wirkungsstätte (im Ort der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung, des ständigen Wohnsitzes oder des Urlaubsaufenthaltes) kann in begründeten Fällen dem Bediensteten ein Ersatz der Auslagen für notwendige Fahrten zum Orte der amtlichen (dienstlichen) Verrichtung und zurück in einer tatsächlichen Entfernung von mindestens 2 km gewährt werden, und zwar mittels des billigsten öffentlichen Massentransportmittels, gegebenenfalls wenn die Fahrt bei mehreren Bediensteten gemeinsam billiger gemacht

nární (kárné) řízení zastaveno; jinak za takové cesty obviněného zaměstnance náhrada nepřísluší.

§ 49.

O cestách za účelem střežení a doprovodu při dopravě důležitých nebo cenných zásilek.

Za cesty konané za účelem střežení a doprovodu při dopravě důležitých nebo cenných zásilek může být povolena náhrada jízdného a dieta (příplatek podle § 30, odst. 2) podle obdoby ustanovení o úředních cestách.

ČÁST IV.

O náhradách služebních výloh při komisích.

§ 50.

(1) Komisemi rozumí nařízení místní ohledání, prohlídky, revise, jednání na místě samém a podobné služební výkony mimo úřad (služebnu, pracoviště a pod.), u něhož zaměstnanec koná pravidelně službu.

(2) Za komise nepokládá nařízení účast na poradách (konferencích) a výkon služby v téže neb v jiné budově (pracovišti) zaměstnancova úřadu téhož úředního působíště nebo v jeho bytě soukromém a pod.

§ 51.

(1) Při komisích v trvalém úředním působíšti (místě substituce nebo dočasného přidělení, stálého bydliště nebo pobytu o dovolené) může být v odůvodněných případech zaměstnanci poskytnuta náhrada výloh za nutné jízdy k místu úředního (služebního) výkonu a zpět na skutečnou vzdálenost nejméně 2 km, a to nejlevnějším místním veřejným hromadným dopravním prostředkem, případně, lze-li jízdu u více zaměstnanců vykonati společně levněji, jiným než veřejným hromadným dopravním prostředkem. Totéž platí při komisích konaných mimo trvalé

werden kann, mittels eines anderen als eines öffentlichen Massentransportmittels. Dasselbe gilt bei Kommissionen außerhalb der dauernden Wirkungsstätte (des Ortes der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung, des ständigen Wohnsitzes oder des Urlaubsaufenthaltes) bis zu einer Entfernung von 4 km von der Mitte des Ortes, um den es sich handelt.

(2) Die Bestimmungen der §§ 23 und 24 sowie der §§ 40 und 41 gelten sinngemäß auch bei Kommissionen.

§ 52.

Zur Deckung der bei Kommissionen den Bediensteten entstandenen persönlichen Auslagen kann ihnen ohne Unterschied, in welche Gruppe sie gehören, für jede Stunde der maßgebenden Zeit oder eines Teiles derselben, mindestens jedoch für 30 Minuten, der Pauschalersatzbetrag in der Höhe von 1 K, während der Nacht (§ 10) 2 K gewährt werden.

V. TEIL.

§ 53.

Soweit die Dienstverrichtung außerhalb des Ortes der dauernden Wirkungsstätte (des ständigen Wohnsitzes, des Aufenthaltsortes während desurlaubes, des Ortes der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung) nach Leistungseinheiten gemessen werden kann, sind an Stelle der sonst gewährten Ersätze der Dienstauslagen die Ersätze nach Leistungseinheiten festzusetzen, unter Bedachtnahme darauf, in welcher Entfernung vom Orte der dauernden Wirkungsstätte (des ständigen Wohnsitzes, des Aufenthaltsortes während desurlaubes, des Ortes der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung) des Bediensteten eine solche Verrichtung vor sich geht.

§ 54.

Handelt es sich nicht um Einzelfälle, so sind die Pauschalersatzsätze der Dienstauslagen von der zuständigen Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium festzusetzen.

§ 55.

Die Zentralbehörde kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium Richtlinien erlassen, wie die Ämter bei der Festsetzung der Pauschalersatzsätze der Dienstauslagen in den einzelnen Fällen vorzugehen haben, bezie-

züglich des örtlichen (Stelle der Substitution oder der zeitweiligen Zuteilung, des ständigen Wohnsitzes oder des Urlaubsaufenthaltes) bis zu einer Entfernung von 4 km von der Mitte des Ortes, um den es sich handelt.

(2) Ustanovení §§ 23 a 24, jakož i §§ 40 a 41 platí obdobně i při komisích.

§ 52.

K úhradě osobních výloh vzniklých zaměstnancům při komisích může jim býti poskytnuta bez rozdílu, do které skupiny náleží, za každou hodinu rozhodné doby nebo její část, nejméně však 30 minut, paušální náhrada ve výši 1 K, v době noční (§ 10) 2 K.

ČÁST V.

§ 53.

Pokud výkon služby mimo místo zaměstnancova trvalého působíště (stálého bydliště, místa pobytu o dovolené, místa substituce nebo dočasněho přidělení) lze měřiti jednotkami výkonu, je na místo náhrad služebních výloh jinak poskytovaných stanoviti náhrady podle jednotek výkonu s přihlédnutím, v jaké vzdálenosti od místa zaměstnancova trvalého působíště (stálého bydliště, místa pobytu o dovolené, místa substituce nebo dočasněho přidělení) se takový výkon děje.

§ 54.

Nejde-li o jednotlivé případy, přísluší stanoviti paušální náhrady služebních výloh příslušnému ústřednímu úřadu v dohodě s ministerstvem financí.

§ 55.

Ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí může vydati směrnice, jak mají úřady postupovati při stanoviti paušálních náhrad služebních výloh v jednotlivých případech, pokud se týče jednotlivé případy, kdy opatření

hungsweise die einzelnen Fälle, in denen ein anderes als das im § 54 erwähnte Amt die Verfügung traf, seiner Überprüfung unterwerfen und die Verfügung gegebenenfalls abändern.

VI. TEIL.

§ 56.

(1) Maßgebend für das Ausmaß der Ersätze gemäß dieser Verordnung sind die Dienstverhältnisse im Zeitpunkt der Entstehung der betreffenden Tatsache, mit der die zu ersetzenden Auslagen verknüpft sind.

(2) Die Beförderung mit rückwirkender Kraft hat auf die Bemessung dieser Ersätze für die abgelaufene Zeit keinen Einfluß. Maßgebend ist in solchen Fällen nur die Zustellung des Dekretes.

§ 57.

Steht einem Bediensteten in dem betreffenden Falle der Ersatz derselben Auslagen aus mehreren Rechtsgründen zu, so wird ihm, soweit nichts anderes bestimmt ist, nur ein einziger Ersatz gewährt, und zwar derjenige, der im gegebenen Falle der höchste ist.

§ 58.

(1) Der Anspruch auf den Ersatz von Dienstaussagen (insbesondere jedoch der Anspruch auf Diäten, Übernachtungsgeld u. dgl.) besteht nicht, wenn der Bedienstete in der bisherigen amtlichen (dienstlichen) Wirkungsstätte verbleibt, ohne beim Wechsel seiner dauernden amtlichen (dienstlichen) Wirkungsstätte unverzüglich in der bisherigen amtlichen (dienstlichen) Wirkungsstätte des Dienstes enthoben zu werden.

(2) Desgleichen besteht der Anspruch auf den Ersatz von Dienstaussagen (insbesondere jedoch der Anspruch auf Diäten, Übernachtungsgeld u. dgl.) nicht, soweit die Tatsache, mit der sonst der Anspruch auf den Ersatz der Dienstaussagen verknüpft ist, aus irgend einer Ursache (Voraussetzung, Umstand, Folge u. dgl.), die durch das Interesse des Bediensteten selbst gegeben ist oder seinem Interesse entspricht, beziehungsweise auf sein schriftliches oder mündliches Ansuchen oder auf Grund einer andern Anregung seinerseits entstanden ist.

§ 59.

(1) Die Deckung der Rechnung über den Ersatz der Dienstaussagen geht, soweit sich nichts anderes ergibt, zu Lasten des hierzu

učinil jiný úřad než v § 54 zmíněný, podrobiti svému přezkoumání a je případně změnit.

ČÁST VI.

§ 56.

(1) Rozhodným pro výměru náhrad podle tohoto nařízení jsou služební poměry v době vzniku té které skutečnosti, s níž je spjat výdaj, který má být hrazen.

(2) Povýšení se zpětnou účinností nemá vlivu na výměru těchto náhrad za dobu uplynulou. Rozhodným v takových případech je jen doručení dekretu.

§ 57.

Přísluší-li zaměstnanci v tom kterém případě náhrada téhož výdaje z více důvodů, poskytuje se mu, pokud není stanoveno jinak, jen jediná náhrada, a to ta, která je v daném případě nejvyšší.

§ 58.

(1) Nároku na náhradu služebních výloh (zejména však nároku na diety, nocležné a pod.) není, setrvá-li zaměstnanec v dosavadním úředním (služebním) působišti, nebyv při změně svého trvalého úředního (služebního) působiště ihned v dosavadním úředním (služebním) působišti služby zproštěn.

(2) Nároku na náhradu služebních výloh (zejména však nároku na diety, nocležné a pod.) rovněž není, pokud skutečnost, s níž je jinak nárok na náhradu služebních výloh spjat, vznikla z nějaké příčiny (předpokladu, okolnosti, důsledku a pod.) dané zájmem nebo odpovídající zájmu samého zaměstnance, po případě stalo-li se tak k jeho žádosti, ať písemné, ať ústní nebo z jiného jeho podnětu.

§ 59.

(1) Úhrada účtu na náhradu služebních výloh jde, pokud se jinak nepodává, na vrub k tomu určeného rozpočtového úvěru onoho

bestimmten Voranschlagskredites desjenigen Verwaltungsdienstzweiges, in dessen Interesse die Dienstreise (Kommission) durchgeführt wurde.

(2) Wurde die Dienstreise (Kommission) im Interesse verschiedener Zweige (Verrechnungszweige) durchgeführt, so werden die Reisekosten, wenn sie nicht für jeden Zweig besonders festgestellt werden können, verhältnismäßig nach der Teilnehmerzahl aus dem betreffenden Dienstzweige auf alle beteiligten Dienstzweige aufgeteilt.

(3) Die Ämter (Anstalten, Fonds, Unternehmungen und Einrichtungen der Protektorsverwaltung oder die von ihr verwaltet, gegebenenfalls betrieben werden), in deren Interesse die Dienstreise (Kommission) unternommen wird, ersetzen einander gegenseitig die Reisekosten nur insoweit, als die Bediensteten in dem betreffenden Falle deren Ersatz erhalten haben.

§ 60.

Bei regelmäßigen Prüfungen der Straßen, gegebenenfalls bei Prüfungen der auf diesen Straßen angebrachten Einrichtungen (Telegraphen, Fernsprecher u. dgl.) sowie bei regelmäßigen Lohnauszahlungen, die in verschiedenen Orten auf den Straßen oder bei Übernahme des Materials vorgenommen werden u. dgl., ist die zuständige Verwaltung dieser Straßen, gegebenenfalls einer solchen Einrichtung, soweit sie zu diesem Zweck einen Dienstwagen (Kraftwagen) hat, verpflichtet, diesen Wagen den mit der Prüfung betrauten Bediensteten zur unentgeltlichen Benützung für diesen Zweck zur Verfügung zu stellen.

VII. TEIL.

Einige gemeinsame Bestimmungen für den Ersatz von Dienstausslagen im allgemeinen.

§ 61.

(1) Soweit diese Verordnung in der einen oder anderen Hinsicht keine Bestimmung enthält, ist die Regierungsverordnung Slg. Nr. 102/1940 anzuwenden.

(2) Für die Beurteilung, wer ein lediger, ein verheirateter oder ein verheirateter Bediensteter mit Kindern (mindestens mit einem Kind gemäß § 29 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 ist, können im Rahmen der Richtlinien, welche die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erläßt, auch andere dem Bediensteten nahestehende und in seinem Haushalt erhaltene Personen berücksichtigt werden.

služebního oboru správy, v jehož zájmu byla úřední cesta (komise) provedena.

(2) Byla-li úřední cesta (komise) vykonána v zájmu různých oborů (účtovacích odvětví), rozvrhnou se cestovní výlohy, nelze-li je pro každý obor zvláště zjistiti, poměrně podle počtu účastníků z toho kterého oboru na všechny zúčastněné obory.

(3) Úřady (ústavy, fondy, podniky a zařízení protektorátní správy nebo jí spravované, po případě jí provozované), v jejichž zájmu se koná úřední cesta (komise), hradí si navzájem cestovní výlohy jen, pokud se zaměstnancům v tom kterém případě dostalo jejich náhrady.

§ 60.

Při pravidelných přehlídkách silnic případně při přehlídkách zařízení na těchto silnicích umístěných (telegrafů, telefonů a pod.), jakož i při pravidelných výplatách mezd, jež se konají na různých místech na silnicích, nebo při přejímání materiálu a pod., je příslušná správa těchto silnic případně takového zařízení, pokud má k tomu účelu služební vůz (automobil) povinna dáti tento vůz zaměstnanci přehlídkou pověřenému k bezplatnému použití pro tento účel.

ČÁST VII.

Některá společná ustanovení pro náhradu služebních výloh vůbec.

§ 61.

(1) Pokud toto nařízení nemá v té které věci ustanovení, je použití vládního nařízení č. 102/1940 Sb.

(2) Pro posuzování, kdo je zaměstnancem svobodným, ženatým nebo ženatým s dětmi (alespoň s jedním dítětem) podle § 29 vl. nař. č. 102/1940 Sb., možno v mezích směrnic, které vydá ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí, přihlídnouti i k jiným osobám zaměstnanci blízkým a v jeho domácnosti udržovaným.

(3) Der Fahrgeldersatz darf in keinem Falle für eine Wagenklasse des Landfahrzeuges (eine Schiffsklasse) gewährt werden, die in dem benützten Transportmittel nicht eingereiht war; in solchen Fällen ist der Bedienstete verpflichtet, auch die niedrigere Wagenklasse (Schiffsklasse) zu benützen.

(4) Das Fahrgeld wird nur insoweit ersetzt, als ein öffentliches Massentransportmittel wirtschaftlich und in Bezug auf die Zeit zweckmäßig benützt wurde.

(5) Bei Bediensteten, denen vor Wirksamkeitsbeginn dieser Verordnung das Fahrgeld auch für eine höhere Wagenklasse, als dies § 14, Abs. 1, gestattet, ersetzt wurde, tritt höchstens diese Klasse an Stelle der in der Tabelle angeführten Wagenklasse.

§ 62.

Die Herausgabe von Richtlinien für die Gewährung von dienstlichen Nebeneinkünften der Bediensteten, soweit sie auch zur Deckung von Dienstauslagen dienen sollen, die den Bediensteten durch den Dienst oder in Verbindung mit demselben entstehen, steht der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zu.

§ 63.

Inwieweit für den Dienst außerhalb des Gebietes des Protektorates Böhmen und Mähren den Bediensteten ein Ersatz von Dienstauslagen gewährt werden kann, wird in Richtlinien festgesetzt, die vom Finanzministerium erlassen werden.

§ 64.

(1) Verheirateten Bediensteten, die aus nicht in ihrem (ihrer Familienangehörigen) Willen liegenden Gründen genötigt sind, mit der Familie in einem anderen Orte als in ihrer amtlichen (dienstlichen) Wirkungsstätte zu wohnen, kann in begründeten Fällen ein Ersatz der tatsächlichen nachweisbaren Auslagen für die notwendigen Tagesfahrten aus dem Orte des Familienhaushaltes in die Wirkungsstätte und zurück mittels des billigsten Massentransportmittels oder ein Ersatz für die Instandhaltung des Fahrrades, sofern sie Rad fahren, gewährt werden, und zwar für die Zeit, als diese Gründe andauern, jedoch nicht länger als für die Dauer von 6 Monaten. Die Zentralbehörde kann die Verlängerung dieser Frist bis auf die Dauer eines Jahres, über diese Zeit hinaus jedoch im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bewilligen.

(3) Náhrada jízdného nesmí býti v žádném případě poskytnuta za vozovou třídu pozemního vozidla (třídu na lodi), která v použitém dopravním prostředku nebyla zařaděna; zaměstnanec je v takových případech povinen použití i nižší vozové třídy (třídy na lodi).

(4) Jízdné hradí se jen, pokud bylo veřejného hromadného dopravního prostředku použito hospodárně a co do času účelně.

(5) U zaměstnanců, kterým se před účinností tohoto nařízení hradilo jízdné i za vyšší vozovou třídu, než jak připouští § 14, odst. 1, přichází nejvýše tato třída na místo vozové třídy v tabulce uvedené.

§ 62.

Vydávati směrnice o poskytování vedlejších služebních příjmů zaměstnanců, pokud mají sloužiti k úhradě služebních výloh, jež zaměstnancům vznikají službou nebo ve spojitosti s ní, přísluší ústřednímu úřadu v dohodě s ministerstvem financí.

§ 63.

Pokud z důvodu služby mimo území Protektorátu Čechy a Morava může býti zaměstnanci poskytnuta náhrada služebních výloh, určí směrnice, jež vydá ministerstvo financí.

§ 64.

(1) Ženatým zaměstnancům, kteří z důvodů netkvících ve vůli jejich (členů jejich rodiny) jsou nuceni bydleti s rodinou v jiném místě než ve svém úředním (služebním) působišti, může býti v odůvodněných případech poskytnuta náhrada skutečného prokazatelného výdaje za nutné denní jízdy z místa rodinné domácnosti do působiště a zpět nejlevnějším hromadným dopravním prostředkem, nebo náhrada za udržování kola, pokud dojíždějí na kole, a to po dobu, pokud tyto důvody trvají, ne však déle, než na dobu 6 měsíců. Ústřední úřad může povolit prodloužení této lhůty až na dobu jednoho roku, přes tuto dobu pak v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Verheirateten Bediensteten, die aus nicht in ihrem (ihrer Familienangehörigen) Willen liegenden Gründen genötigt sind, getrennt von ihrem Familienhaushalt zu wohnen, kann in begründeten Fällen der Ersatz der tatsächlichen nachweisbaren Auslagen für die Reise zum Familienhaushalt, höchstens jedoch für zwei solche Reisen in einem Monat gewährt werden, allerdings nur soweit dies das Interesse des Dienstes erlaubt. Versieht ein Bediensteter in dem betreffenden Monate einen solchen Dienst an einer kleineren Zahl von Tagen, so können ihm bei mindestens 14 Diensttagen eine Reise, zwei Reisen hingegen bei mindestens 21 Diensttagen bewilligt werden. Verheirateten Bediensteten, die auf Ansuchen zu dem genannten Zwecke in einem Monat außer ihrem regelmäßigen Urlaub einen Werktag frei erhalten, kann in einem solchen Monate nur eine Reise bewilligt werden. Die Bestimmung des § 26, Abs. 3, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 gilt sinngemäß.

§ 65.

Bediensteten, die auf amtliche Veranlassung an Kursen teilnehmen oder eine andere praktische Vorbereitung (Ausbildung u. dgl.) zwecks Schulung für den Dienst genießen, können, wenn sie im Orte der Schulung weder ihre dauernde Wirkungsstätte noch ihren ständigen Wohnsitz haben, und wenn sie zu diesem Zweck nicht regelmäßig hinfahren können, zur Deckung der ihnen derart entstandenen Auslagen Beträge gewährt werden, die von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmt werden. Bei Bediensteten, die hinfahren können, können die mit der Hinfahrt verbundenen Zweckauslagen ersetzt werden, soweit sie niedriger sind als der nach dem vorstehenden Satz bemessene Betrag.

VIII. TEIL.

Schlußbestimmungen.

§ 66.

Insoweit in dieser Verordnung keine Bestimmungen über Fälle enthalten sind, in denen der Ersatz von Dienstaufwendungen begründet erscheint, werden den Bediensteten Ersätze nur insoweit gewährt, als sie bisher gewährt wurden, und zwar höchstens in der bisherigen Höhe und unter den bisherigen Bedingungen und für die Zeit, bis für diese Fälle eine pauschalisierte oder eine andere besondere Entschädigung nach den von der Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministe-

(2) Ženatým zaměstnancům, kteří z důvodů netkvících ve vůli jejich (členů jejich rodiny) jsou nuceni bydletí odloučeně od své rodinné domácnosti, může být v odůvodněných případech poskytnuta náhrada skutečného prokazatelného výdaje za cestu k rodinné domácnosti, nejvýše však za dvě takové cesty v měsíci, ovšem jen pokud tak zájem služby dovoluje. Koná-li zaměstnanec v tom kterém měsíci takovou službu jen menší počet dnů, může mu být při alespoň 14 dnech služby povolena jedna cesta a dvě cesty pak při alespoň 21 dnech služby. Ženatým zaměstnancům, kteří k žádosti obdrží k naznačenému účelu v měsíci jeden všední den volno mimo svou pravidelnou dovolenou, může být povolena v takovém měsíci pouze jedna cesta. Ustanovení § 26, odst. 3 vl. nař. č. 102/1940 Sb. platí obdobně.

§ 65.

Zaměstnancům, kteří se z úředního podnětu účastní kursů nebo konají jinou praktickou přípravu (výcvik a pod.) za účelem školení pro službu, mohou být, nemají-li v místě školení ani trvalého působiště ani stálého bydliště a nemohou-li k tomuto účelu pravidelně dojížděti, poskytnuty k úhradě výloh jim takto vznikajících částky, které určí ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí. U zaměstnanců, kteří mohou dojížděti, možno hraditi účelný výdaj s dojížděním spojený, pokud je nižší než částka vyměřená podle předcházející věty.

ČÁST VIII.

Ustanovení závěrečná.

§ 66.

Pokud toto nařízení nemá ustanovení o případech, kdy hraditi služební výlohy se jeví odůvodněným, poskytují se zaměstnancům náhrady jen, pokud byly dosud poskytovány, a to nejvýše v dosavadní výši a za dosavadních podmínek a po dobu, než pro tyto případy bude zavedeno paušální nebo jiné zvláštní odškodné podle směrnice vydaných ústředním úřadem v dohodě s ministerstvem financí, ne však déle než do konce roku 1941.

rium zu erlassenden Richtlinien eingeführt wird, jedoch nicht länger als bis zum Ende des Jahres 1941.

§ 67.

(1) Für die Zeit, bevor die Richtlinien erlassen werden, deren Herausgabe diese Verordnung vorsieht, verbleiben die allfälligen besonderen bisherigen Regelungen in Geltung, jedoch nicht länger als bis zum Ende des Jahres 1941.

(2) Die Vorschriften, die diese Verordnung ausdrücklich auch während ihrer Wirksamkeitsdauer in Geltung beläßt, bevor eine bestimmte Regelung erlassen wird, die an Stelle der bisherigen Regelung treten soll, treten am Tage des Erlasses einer solchen neuen Regelung, spätestens jedoch am 31. Dezember 1941 außer Kraft.

(3) Sonst treten die bisher geltenden Vorschriften über die Ersätze von Dienstaussagen der Bediensteten, soweit für sie nicht die Absätze 1 und 2 gelten, am Tage des Wirksamkeitsbeginnes dieser Verordnung außer Kraft.

§ 68.

Die Regierung kann auf Antrag der zuständigen Zentralbehörde mit Beschluß die Wirksamkeit dieser Verordnung auch auf andere öffentliche Bedienstete und öffentliche Subjekte ausdehnen. Eine derartige Maßnahme wird von dem Minister, in dessen Ressort das betreffende öffentliche Subjekt gehört, in der Sammlung der Gesetze und Verordnungen oder im Amtsblatte kundgemacht werden.

§ 69.

Diese Verordnung tritt am ersten Tage des auf ihre Kundmachung folgenden Monats in Wirksamkeit; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Havelka m. p.

Čipera m. p.

Bubna m. p.

Dr. Klumpar m. p.

§ 67.

(1) Po dobu, než budou vydány směrnice, jichž vydání toto nařízení předvídá, zůstávají v platnosti případné zvláštní úpravy dosavadní, ne však déle než do konce roku 1941.

(2) Předpisy, které toto nařízení ponechává výslovně v platnosti i po dobu své účinnosti, než bude vydána určitá úprava, která má nastoupiti na místo úpravy dosavadní, pozbývají platnosti dnem vydání takové nové úpravy, nejpozději však dnem 31. prosince 1941.

(3) Jinak předpisy o náhradách služebních výloh zaměstnanců dosud platné pozbývají platnosti, pokud o nich neplatí odstavce 1 a 2, dnem účinnosti tohoto nařízení.

§ 68.

K návrhu příslušného ústředního úřadu může vláda rozšířit usnesením platnost tohoto nařízení i na jiné veřejné zaměstnance a veřejné subjekty. Opatření takové vyhlásí ministr, do jehož oboru ten který veřejný subjekt náleží, ve Sbírce zákonů a nařízení nebo v Úředním listě.

§ 69.

Toto nařízení nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.